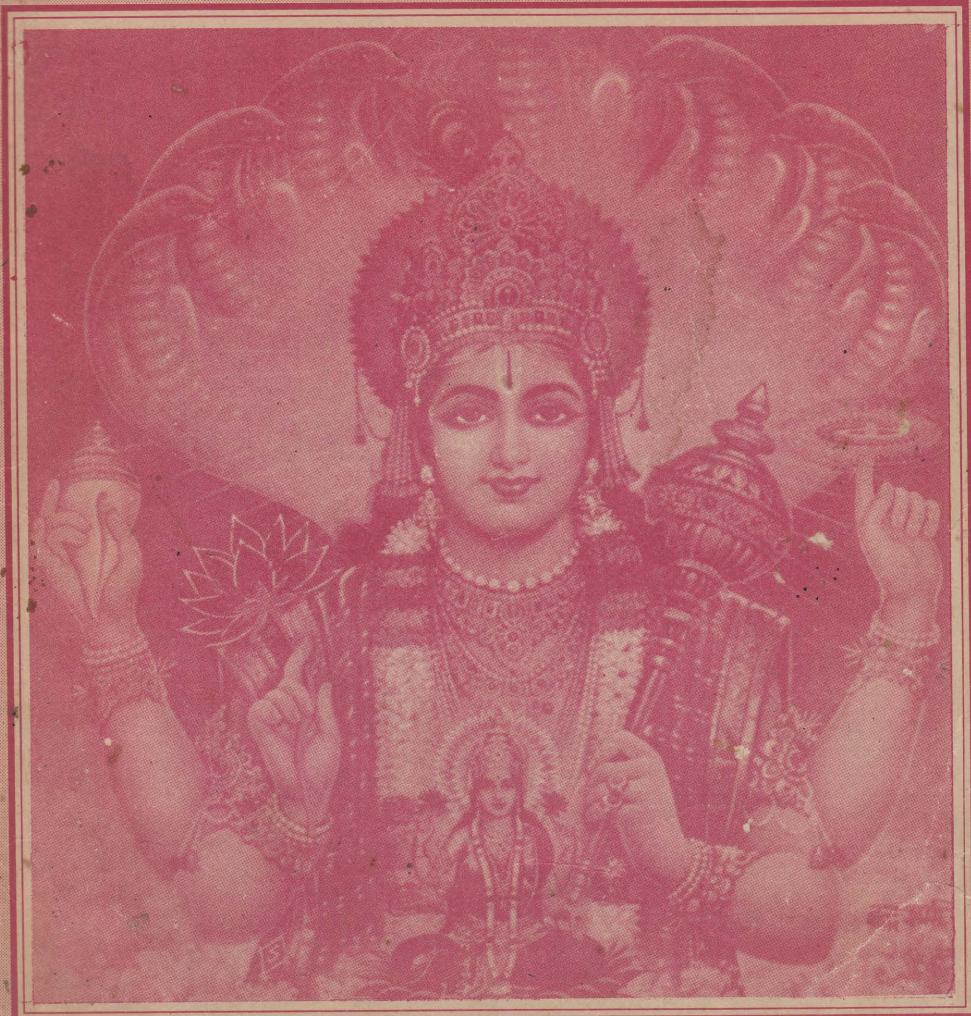

அரி
ஓம் நமோ
ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்களும் அருளிய

நாலாயிரத்தில்லை பிரபந்தத் விதாஞ்சிப்பு

ஆய்வாடு ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் ஆச்சிரம வெளியீடு

அனி
ஒம் நமோ
ஸ்ரோமஜெயம்

ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்களும்

வேதசாரமாக
அநூலிய

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் பேரிலுள்ள

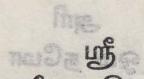
நாலாயிரத்தில்யே பிரபந்தத்

தொநுப்பு

வெளியிடு :

ஆய்பாடு ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் ஆச்சிரமம்

"ஆய்பாடு வேள்" என்று உணவார ஸ்ரீ யங்காலை
மாவிட்புறம் தெல்லிய்னை

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜேயம்
பொருளடக்கம்

வினாக்களுமின்ப கொற்றுவதற்காக

பக்கம்

காப்பு	-	1
ஸ்ரீபெரியாழ்வார் அருளிய “வண்ணமாடங்கள்”	-	2
ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிய “மார்கழித்திங்கள்”	-	4
ஸ்ரீ குலசேகராழ்வார் அருளிய “இருளிரியச்சுடர்”	-	14
ஸ்ரீ திருமழிசையாழ்வார் அருளிய “ழுநிலாயஜந்துமாய்”	-	17
ஸ்ரீ தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அருளிய “கதிரவன்குணதிசை”	-	19
ஸ்ரீ திருப்பாணாழ்வார் அருளிய “அமலனாதிபிரான்”	-	22
ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வார் அருளிய “கண்ணிறுன் சிறுத்தாம்பு”	-	24
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் அருளிய “வாடினேன் வாடிவருந்தி”	-	26
ஸ்ரீ பொம்கையாழ்வார் அருளிய “வையம்தகளியா”	-	29
ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார் அருளிய “அன்பே தகளியா”	-	31
ஸ்ரீ போயாழ்வார் அருளிய “திருக்கண்டேன்”	-	33
ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிய (அ) “உயர்வற உயர்நலம்”	-	35
“ ” (ஆ) “உலகமுன்ட பெருவாயா”	-	37
“ ” (இ) “கங்குலும் பகலும்”	-	39
“ ” (ஈ) “கெடும் இடார்”	-	42
“ ” (உ) “மன்னையிருந்து”	-	44
“ ” (ஊ) “வெள்ளைச் சுரிசங்கு”	-	46
“ ” (எ) “ஆராவமுதே!”	-	50
“ ” (ஏ) “கற்பார் இராமபிரானை”	-	52
“ ” (ஐ) “கோவைவாயாள் பொருட்டு”	-	54
“ ” (ஓ) “கையார் சக்கரத்து”	-	56
“ ” (ஓ) “பொலிக் பொலிக்”	-	59
“ ” (ஓள) “ஆழியெழுச் சங்கு”	-	62
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் அருளிய “வாணிலா முறுவல்”	-	64
ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் அருளிய “நெய்க்குடத்தை”	-	67
திருநெடுஞ்சாண்டகம் - திருப்பல்லாண்டு	-	69
கெருடாழ்வார் வருகை	-	70
நாம ராமாயணம்: “சுத்த பாஹ்ம பராத்பர ராம”	-	76
ஆஞ்சநேயர் நாமாவளி	-	78
அனுமார் அனுபூதி	-	81
மங்களம்: “ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனுக்கு ஜெய மங்களம்”	-	83
நவக்கிரக வழிபாடு	-	85

துய்ச்சி க்ரிதூர் ராமலிங்காயரிபவி ஸு

ஸ்ரீ விஜய

அரி ஒம் நமோ

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

பப்ருசி ச்சுநாக செய்யின்னால்

திருக்காப்பு ஸுபா

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பாளான்னால்
பலகோடி நூறாயிரம் ஸ்ரீகாலை ஸ்ரீகாலை
மல்லாண்ட திண்தோள்மனிவண்ணா! உன் காலின்னா
சேவடி செவ்வித் திருக்காப்பு ஸுபா ஸ்ரீகாலை

காப்பு

ஸ்ரீப்ரதிஷ்டக்ட ராமஹி ராமஹி

ஸ்ரீப்ரதிஷ்டக்ட ராமஹி ஸ்ரீப்ரதிஷ்டக்ட ராமஹி

பொய்கை பூதன் பேயார் பொன்மகிழழக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான் - வையகமென்
பட்டர்பிரான் கோதை தொண்டர் பாதுப்பொடி பாண்டிபை
கட்டவிழ்த்தார் வாட்கவியன் காப்பி புதுப் ராமதுநாலை

ரூபீங்காக சௌகரியை ஸ்ரீ ராப்புக்கு

ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள் வாழ்த்து

போதமிகும் பொய்கையார் பூதத்தார் வாழியே
புகழ்பேயார் மழிசையர் கோன் புத்தாரன் வாழியே
நாதமுனி தொழுங்குருகை நாவீறன் வாழியே
நற்பாணன் கொல்லிநகர் நாதனார் வாழியே
ஆதரிக்குந் தொண்டரடிப்பொடி தாள்கள் வாழியே
அருட்கவியன் மதுரகவி ஆண்டானும் வாழியே
ஏதமற்ற நாலாயிரப் பனுவல்களும் வாழியே
இவருதித்த நாள் மாதமெழிற்பதியும் வாழியே.

ஸ்ரீராக க்ஞத்திரமிகு வழாக வ்யக்க

ஸ்ரீராகநுவ முதிர்நைப் ப்ரதானையென

ப்ரதிராகமிகு வழாக திருமாறுபை

ாவியாம ஸ்ரீராகமிகு ஸ்ரீராகம்பழுவை யாகை

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த திருமொழி

கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு

அபரூபராகம் - அடதாளம்

வண்ணமாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டிழூர் இணாசல்ப
கண்ணன் கேசவன் நம்பிபிறந்தினில் இப
எண்ணெய் சண்ணம் எதிரெதிர் தூவிட
கண்ணன் முற்றம் கலந்து அளருயிற்றே. ஆகவே

1

ஓடுவார் விழுவார் உகந்தாலிப்பார்
நாடுவார் நம்பிரான் எங்குற்று என்பார்
பாடுவார்களும் பல்பறைகொட்ட நின்று
ஆடுவார்களும் ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே. 2
பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில் ஒன்றாகவே ஸாபிர்ப்ப
காண்தாம்புகுவார் புக்குப் போதுவார்க்கப்பாம் ராகுத்திருப்பக
ஆணைப்பார் இவன் நேரில்லை காண்திரு
வோண்த்தான் உலகாளுமென்பார்களே. 3

3

உறியை முற்றத்து உருட்டி நின்றுவார்
நறுநெய்பால்தயிர் நன்றாகுத் தூவுவார்
செறிமென்கூந்தல் அவிழுத்தினைத்து எங்கும் ஏற்றுக்கொண்டு
அறிவழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி யாய்றே. 4
கொண்டதானுநி கோலக்கொடு மழுபாங்காகு துகுக்கிழலை
தண்டினர் பறியோலைச் சுயளத்து வய ஸயகைப்பறுல
விண்டமுல்லை யரும்பன்ன பல்லினர் ப்ரமியாஶாது ஏற்கூர
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்து நெய்யாடினார். 5

கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடாரநீர்
பையவாட்டிப் பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்
ஜயநாவழித் தாளுக்கு அங்காந்திட
வைய மேழும்கண்டாள் பிள்ளை வாயுளே. 6

வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார் பாய்வதோன்று இரு
ஆயர் புத்திர னல்லன் அருந் தெய்வம்
பாய சீருடைப் பன்னுடைப் பாலகன்
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே.

7

பத்துநாளும் கடந்த இரண்டாநாள்

எத்திசையும் சயமரம் கோடித்து

மத்தமாமலை தாங்கிய மைந்தனை

உத்தானம் செய்து உகந்தனர் ஆயரே.

8

கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும் கிடக்கில் கோடித்து
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை யிறுத்திடும் கோவிய ரைக்கால் தூப்பால
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும் கோவிக்கால் கிளவிக்கால
மிடுக்கிலாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய்.

9

செந்நெலார் வயல்குழ் திருக் கோட்டியூர்

மன்னுநாரணன் நம்பி பிறந்தமை

மின்னுநால் விட்டு சித்தன் விரித்த இப்

பன்னுபாடல் வல்லார்க்கு இல்லை பாவமே.

10

மாபாலு ஸ்வரப் ராஸ்யூத் தூப்பால

மாஸ்ரீ வீராக்டாஸ் வஞ்சின்சூப் வஞ்சிவிஸ்யம்ப்ரூபி

வாஸ்வாத ரீப்ரீவ வாஸ்வாத பியவன

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் செய்யகூடிய நாக்காலி

தூப்பாலை வ்பாக்கங்குத் தூப்பாக்கங்கிப் பியங்கை

வாஸ்வாத வாஸ்வாத வாஸ்வாத வாஸ்வாத வாஸ்வாத

கோவிந்தா!கோ.....விந்தா!!

கண்ணன் பிறந்து விட்டான், என்று, ஆயர் பாடியில்
மகிழ்ச்சி வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஒடுகிறது. ஆயர்கள்,
ஆடுகிறார்கள், பாடுகிறார்கள், பறை கொட்டுகிறார்கள்.
பிறந்த நாள் விழா, வெகுவிமிரிசையாகக் கொண்டாடப்
படுகிறது. ஆம்! நாங்களும் விழா எடுக்க வேண்டாமா?
பத்திப் பெருவிழாவாக, ஆண்டு தோறும், ஆவணி
மாதத்தில் வருகின்ற 'ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி திருநாளை
மறந்துவிடாதீர்கள்'

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை

பிலஹரி ராகம் - அடதாளம்

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீரி! போதுமினே நேரிழையீர்!

சீமல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூரவேல் கொடுந்தொலிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம் க்ருவ சீரிளாகலி க்ருந்து கா
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான் க்ரிஸ்துப் ப்ரிக்குடி
நாராயணனே, நமக்கே பறைதருவான்

பாரோர் புகழுப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்

வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம் பாவைக்கு
செய்யும் கிரியைகள் கேள்ளோ பார்க்டலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி
நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம் நாட்காலே நீராடி
மையிட் டெமுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றேதோம்
ஜயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

2

பந்துவராளிராகம் - திரிபுடைதாளம்

ஒங்கி உலகாந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்து
ஒங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயல் உகளப் பாலா விழு
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவன்டு கண்படுப்புஸ்ருபி ப்ரதித்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீத்த முலைபற்றி
வாங்க குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பக்கக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

3

காம்போதிராகம் - அடதாளம் வகை வரப்புறபி வகை
 ஆழி மழைக்கண்ணே! ஒன்று நீ கைகரவேல்
 ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
 ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்து
 பாழியந் தோன்னடப் பத்மநாபன் கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சார்ந்க முதைத்த சரமழைபோல்
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
 மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

4

தோடிராகம் - ரூபதாளம் கரூங்னியபி ஸாஸபு
 மாயனை மன்னு வடமதுரை மெந்தனை
 தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை.
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை
 தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை
 தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவிததொழுது
 வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
 தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

5

பூபாளராகம் - ஆதிதாளம் காவிவை பொய்வு
 புள்ளும் சிலம்பின காண் புள்ளரையன் கோயிலில்
 வெள்ளை விசிசங்கின் பேரவும் கேட்டிலையோ?
 பிள்ளாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சன்னடு
 கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
 வெள்ளத் தாவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
 உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
 மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரவும்
 உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

6

பூபாளராகம் - ரூபதாளம் காவிராத வழையும் கூடுமால்
 கீச்கீசென்று எங்கும் ஆனைச்சாத்தன் கலந்து
 பேசின பேச்சுவும் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே!

காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசை படுத்த தயிரவும் கேட்டிலையோ? 6
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ?
தேச முடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

7

பூபாளராகம் - ஆதிதாளம் ஒருமை வருமானம் விழுமிக்கை
கீழ்வானம் வெள்ளென்று ஏருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றுரைப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றேரும் கோது கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென் ரூராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

8

மோஹனராகம் - ஆதிதாளம் ஒருமை வருமானம்
தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபங் கமழுத் துயிலணை மேல் கண்வாரும்
மாமன் மகளே! மணிக்கதவும் தாள்திறவாய்
மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ? உம் மகள்தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
எமப் பெருந்துயில் மந்திரிப் பட்டாளோ?
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று
நாமம் பலவும் நலின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

9

அஸாவேங்ராகம் - ஆதிதாளம் ஒருமை ஒருமை
நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனுய!
மாற்றமும் தாராரோ? வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீந்த கும்ப கர்ணனும்

தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானே?

ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!

தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். 10

சகானூராகம் - திரிபுடைதாளம்

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகற்று

செற்றூர் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்

குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!

புற்றா வல்குல் புனமயிலே! போதராய!

சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்

முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணம் பேர்பாட-

சிற்றுதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாடி! 11

எற்றுக்கு உறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.

கேதாரகெளளராகம் - ஆதிதாளம்

கணைத்திளங் கற்றெற்றுமை கன்றுக் கிரங்கி

நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர

நனைத்தில்லம் சேருக்கும் நற்செல்வன் நங்காய!

பனித்தலை வீழ்நின் வாசற் கடைபற்றிச்

சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற

மனத்துக் கினியானைப் பாடவும் நீ வாய்திறவாய்!

இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்!

அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 12

அடானூராகம் - ரூபகதாளம்

புள்ளின்வாய் கீண்டாண்ன பொல்லா அரக்கணைக்

கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீத்திமை பாடிப்போய்

பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்

வெள்ளினமுந்து வியாழம் உறங்கிற்று

புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினுய்!

குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே

பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னுளால்

கள்ளாம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

13.

ஸாரங்காராகம் - ஆதிதாளம்

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நொகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றுர்
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய்! எழுந்திராய் நானுதாய்! நாவுடையாய்!
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணுணைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஸௌராஷ்ட்ரராகம் - அடதாளம் ராப்பிராவி தாங்கும்

எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ?
சில்லென் றழையேன்மின்! நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்
வல்லல உன் கட்டுரைகள் பண்டேஉன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா ஞெயிடுக
ஒல்லைநீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ? போந்தார், போந்தெண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றுனை, மாற்றுரை மாற்றமிக்க விழுஷஷை நூதாகி
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

15

யமுனைகல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம் ஸ்ரீமுமீ ஶந்தத்ரீப

நாயக ஞெநின்ற நந்தகோ பனுடைய
கோயில் காப்பானே! கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில் காப்பானே! மணிக்கதவம் தூள்திறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழுப் பாடுவான்
வாயால் முன்னம் முன்னம் மாற்றுதே அம்மா! நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

16

யமுனைகல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம் ரீ தீர்மூர்த்தியை

அம்பாமே தண்ணீரே சோரே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான்! நந்தகோபாலா! எழுந்திராய்!
கொம்பனுர்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே!
எம்பெருமாட்டி! யசோதாய்! அறிவிருய்

அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி உலகளந்த
உம்பர் கோமானே! உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய். 17

சாவேரிராகம் - ஆதிதாளம் ஸ்ரீநாத்துபை பழங்கு

உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நந்த கோபாலன் மருகமகே! நப்பின்னைய!
கந்தம் கமமும் குழலி! கடைதிறவாய்
வந்து எங்கும் கோழி அழைத்தனகான் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினாங்கள் கூவினகான்
பந்தார் விரலி! உன் மைத்துணன் பேர்பா
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையியாலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 18

பூநீராகம் - ஆதிதாளம் ஸ்ரீநாத்துபை பழங்கு

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டிலமேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினை! நீ உன் மனுளான
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்கான்
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவமன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய். 19

தேசியராகம் - ஆதிதாளம் ஸ்ரீநாத்துபை பிராய

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று விடுப்பா கள்ளப்பளிய ரிசை
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய் பய்ரை பகிஞ்வூ குத்துப்பிழி ரியூ
செப்பமுடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றூர்க்கு ஸ்ரீவைபவி பாயருதாயுபி
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய் கவிகங்கி மறங்கி ஸ்ரீவை
செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய் சிறுமருங்குல் குத்தாகாகமநி யரிசீ
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய் விவாது கும்பாழு ம்பரிசை
உக்கழும் தட்டெளியும் தந்து உன்மனுளான
இப்போதே எம்மை நீராட்டேலோ ரெம்பாவாய். 20

தேசிகராகம் - ஆதிதாளம்

எற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதனிப்ப
மாற்றுதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுருய்மாரிவோ
ஹற்றமுடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற கட்டே! துயிலெழாய்
மாற்றுர் உனக்கு வலிதொலைந்து உன்வாசற்கண்
ஆற்றுது வந்து உன் அடிபணியு மாபோலே,
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

21

பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற்கீழே
சங்கமிருப்பார்போல் வந்துதலைப் பெய்தோம்
கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்கணிரண்டுங்கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

22

அடானூராகம் - ஆதிதாளமிப் பழையி கலைஞர்

மாரி மழைமுறைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு
போதருமாப் போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணு! உன்
கோயில் நின்றும் இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத்து இருந்து யாம்வந்த வைக்கி வைக்கி
காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

23

பியாகடூராகம் - ஆதிதாளம்

அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றுய்! திறல்போற்றி
போன்றச் சுடைம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி
கன்று குணிலா ஏறிந்தாய்! கழல்போற்றி
குன்று குடையாய் எடுத்தாய்! குணம்போற்றி
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்று உன்சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

24

சங்கராபரணராகம் - ஆதிதாளம்

ஒருத்தி மகனுயப் பிறந்து ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனுய் ஒளித்து வளர்
தரிக்கிலா ஞகித் தான்தீங்கு நினைத்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பிளன் நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
அருச்சித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமுந் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

25

ஆரபிராகம் - ஆதிதாளம்

மாலே! மணிவண்ணே! மார்கழிநீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்து உன்பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோல விளக்கே! கொடியே! விதானமே!
ஆலினிலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய்.

26

ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! உன்தனனைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சன்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாக
குடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமனிவோம்
ஆடையுடுப்போம் அதன்பின்னே பால்சோறு
மூட நெய் பெய்து முழங்கை வழிவார
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

27

தன்யாசிராகம் - ஆதிதாளம்

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந் துண்டோம்
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தனனைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னேடு
உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்றன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

28

கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்து உன்னைச் சேவித்துன்
பொற்று மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றம் மேய்த்துன்னும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்றேவெல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா என்றுகான் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னேடு
உற்றேமே யாவோம் உனக்கேநாம் ஆடசெய்வோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

29

சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிலையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்ப்பிரான் கோதைசொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்புதும் தப்பாமே
இங்கு இப்பரிசூரப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவ ரெம்பாவாய்.

30

பீடி ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்,

முனுங்களிலுமான், நோவிக்குப்பிசையாலே,

மூவரி யானான்யாகூர்தியே முனுமால்லினாலே,

நோங்காப்பெரிசைங்குசீர்க்குது நூபியக்கங்குமாலும்

முனுங்களி ரிச்சப்புறுஷமாலே, சூயகங்காலை

முனுங்களிலுமாலே, நோங்காப்பெரிசைங்கும்

மார்கழி நோன்பு முப்புது நாள்கள்

“மாதங்களில் நான் மார்கழி” முழங்கியுள்ளாள் கோவிந்தன்.

கன்னிப்பெண்கள் பாவை நோன்பு நோற்பார்கள் இம்மாதத்தில் தான். ஏன் சமங்கலிகளும் கூட பங்கு கொள்வார்கள்.

விடியற்காலை எழுந்து நீராடி மங்கல விளக்கேற்றி, மனை

வாசலில் மஞ்சள் குங்குமத்துடன் அழகிய கோலமிட்டு

வைப்பார்கள். கொதிக்கும் சூரியனின் சூளிர் நிலைதான்

விடியற்காலம். நம் துண்பங்கள் யாவும் போயகல, வாழ்வு

சிறக்க நீங்களும் இதைக் கைக் கொள்ள ஆகாதா. முயன்றுல்

முடியாதது யாதுமில்லை. அதிகாலை நித்திரை விட்டெழந்து

உடற்கத்தம் செய்து நீங்களும் உங்கள் இல்லம் சிறக்க

வாழ்வு பெருக, மார்கழி நோன்பு நோற்க ஆயத்தமாகி

விட்டங்களா?

துங்க டப்ரிக்காலை, விலைக்காலை மாலை மாலை

நோவிகு முனுங்களை வெளிக்கிழந்து நோவிகு

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளிச்செய்த பெருமாள் திருமொழி

அழகிய மனவாளன் விஷயம்

பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்

இருளியச்சடர்மணிகள் இமைக்கும் நெற்றி

இன்தத்தியணி பணம் ஆயிரங்களார்ந்த
அரவாசப் பெருஞ்சோதி அனந்தவெளன்னும்

அனிவிளங்கும் உயர்வெள்ளளயணையை மேவி
திருவங்கப்பெரு நகருள் தெண்ணீர்ப்பொன்னி

திரைக்கயால் அடிவருடப்பள்ளி கொள்ளும்
கருமணியைக் கோமளத்தைக்கண்டு கொண்டுள்ள
கண்ணினைகள் என்றுகோலோ களிக்கும் நாளே?

1

வாயோரீராஞ்சூது தங்களார்ந்த

வளையுடம்பினமல் நாகம் உமிழ்ந்தசெந்தீ
வீயாதமலாச் சென்னி விதானமேபோல்

மேன்மேலுமிக எங்கும் பரந்ததன்கீழ் வயக நூட் நாடு
காயாம்பூமலர்ப் பிறங்கலன்னமாலைக்

கடியாங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் கோலை
மாயோனை, மணத்துணேபற்றி நின்று என

வாயார என்று கொலோ வாழ்த்தும் நாளே?

2

எம்மாண்பினயன் நான்கு நாவினலூம் வாய்க்கீர்க்குடு

எடுத்தேத்தி ஈரிண்ணடுமுகமும் கொண்டு எம்மாடும் எழிற்கண்களெட்டினேடும்

தொழுதேத்தி இனிதிறைஞ்ச நின்ற செம்பொன்
அம்மான் தன்மலர்க்கமலக் கொப்புழுதோன்ற

அனியரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும்
அம்மான் தனடியினைக்கீழ் அலர்களிட்டு அங்கு

அடியவரோடு என்றுகொலோ அனுகும் நாளே?

3

மாவினை வாய்பிள்ளந்து கந்தமாலை வேலை

வண்ணனை என் கண்ணனை வன்குன்றமேந்தி
ஆவினை அன்றுய்யக் கொண்ட ஆயரேற்றை

அமர்கள் தந்தலைவனை அந்தமிழினினபப்
பாவினை அவ்வடமொழியைப் பற்றற்றார்கள்

பயிலரங்கத்தரவனையில் பள்ளிகொள்ளும்
கோவினை நாவுற வழுத்தி என்தன்கைகள்

கொய்ம்மலர்தாய் என்று கொலோ கூப்பும் நாளே? 4

இணையில்லா இன்னிசையாழ் கெழுமி இன்பத்

தும்புருவும் நாரதனும் இறைஞ்சியேத்த
துணையில்லாத் தொன்மறை நூல்தோத்திரத்தால்

தொன்மலர்க் கண்ணயன் வணங்கியோவாதேத்த
மணிமாடமாளிகைகள் மல்கு செல்வ

மதிளரங்கத்தரவனையில் பள்ளிகொள்ளும்
மணிவண்ணனம் மானைக்கண்டு கொண்டுளன்

மலர்ச்சென்னி என்றுகொலோ வணங்கும் நாளே? 5

அளிமலர் மேலயனரனிந்திரானேடு ஏனை

அமர்கள் தம்குழுவும் அரம்பையரும் மற்றும்
தெளிமதிசேர்முனிவர்கள் தம்குழுவும் முந்தித்

திசைதிசையில் மலர் தூவிச்சென்று சேரும்
களிமலர் சேர்பொழிலரங்கத்து உரகமேறிக்

கண்வளரும் கடல்வண்ணர் கமலக்கண்ணும்
ஒளிமதிசேர் திருமுகமும்கண்டு கொண்டு என்

உள்ளம்மிக என்று கொலோ ருகும் நாளே? 6

மறம்திகழும் மனமொழித்து வஞ்சம்மாற்றி

ஜம்புலன்களடக்கி இடர்ப்பாரத்துண்பம்
துறந்து இருமுப்பொழுதேத்தி எல்லையில்லாத்

தொன்னெறிக்கண் நிலைநின்ற தொண்டரான
அறம்திகழும் மனத்தவர்தம் கதியைப் பொன்னி

யனியரங்கத்தரவனையில் பள்ளிகொள்ளும்
நிறம்திகழும் மாயோனைக்கண்டு என் கண்கள்

நீர்மலக என்றுகொலோ நிற்கும் நாளே? 7

கோலார்ந்த நெடுஞ்சார்ங்கம் கூனற்சங்கம்

கொலையாழி கொடுந்தண்டு கொற்றவொள்வாள்
காலார்ந்தகதிக் கருடனென்னும் வென்றிக்

கடும்பறவை இவையனைத்தும் புறஞ்சுழ்காப்ப
சேலார்ந்த நெடுங்கழனி சோலைகுழ்ந்த

திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும்
மாலோனைக், கண்டு இன்பக்கலவியெய்தி

வல்வினையேன் என்று கொலோ வாழும் நாளே? 8

தூராத மனக்காதல் தொண்டர் தங்கள்

குழாம்குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடி
ஆராதமனக்களிப்போடு அழுத கண்ணீர்

மழைசோர நினைந்துருகியேத்தி நாளும் சீரார்ந்த மழைவோசை பரவைகாட்டும் பாடக காவையாலே

திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும்
போராழியம்மானைக் கண்டு துள்ளிப்புள்ளாலே

பூதலத்தில் என்று கொலோ புரஞும் நாளே? 9

வன்பெருவானக முய்ய அமரருய்ய
மண்ணைய்ய மண்ணைலகில் மனிதருய்ய

துன்பமிகு துயரகல அயர்வொன்றில்லாச் சூஷ்ட சூஷ்டவை

சுகம்வளர அகமகிழும் தொண்டர் வாழுபூர்சுவிடுவிடு
அன்பொடு தென்திசை நோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் கைடி

அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார் தங்கள்
இன்பமிகு பெருங்குழுவு கண்டுயானும்

இசைந்துடைனே என்று கொலோ இருக்கும் நாளே? 10

திடர்விளங்கு கரைப்பொன்றி நடுவு பாட்டுத்

திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் முழுக்கியலை
கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான் தன்னைக்

கண்ணாக்கண்டுக்கும் காதல் தன்னுல் புதுக்கியலை
குடைவிளங்கு விறல்தானைக் கொற்றவொள்வாள்

கூடலர்கோண்கொடைக் குலசேகரன் சொற்செய்த
நடைவிளங்கு தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார்

நலந்திகழ் நாரணனடிக்கீழ் நண்ணூவாரே. 11

ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

- 81 -

காலைப்பட ஸ்ரீராம ஜெயம் காவுரை காவுரை

ஸ்ரீ திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த திருச்சந்த விருத்தம்

தத்வநிலை பரந்தாமனே யெனல் யெல்லை
யமுனைகல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்

பூ நிலாய ஜந்துமாய்ப் புனற்கண் நின்ற நான்குமாய்
தீ நிலாய மூன்று மாய்ச் சிறந்த காவிரண்டுமாய்
மீ நிலாய தொன்றுமாகி வேறு வேறு தன்மையாய்
நீ நிலாய வன்னைம் நின்னையார் நினைக்கவல்லரே? 1

ஆறுமாறு மாறுமாய் ஒரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
எறுசீரிரண்டு மூன்றும் ஏழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யினேடு பொய்யுமாய்
ஊரெடோசையாய ஜந்தும் ஆயதுயமாயனே! 2

ஜந்துமைந்து மைந்துமாகி அல்லவற்றுளாயுமாய்
ஜந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்ற ஆதிதேவனே!
ஜந்துமைந்து மைந்துமாகி அந்தரத்தணைந்து நின்று
ஜந்துமைந்துமாய நின்னை யாவர் காண வல்லரே? 3

மூன்று முப்பத்தாறினேடு ஒரைந்து மைந்து மைந்துமாய்
மூன்று மூர்த்தியாகி மூன்று மூன்று மூன்று மூன்றுமாய்
தோன்று சோதி மூன்றுமாய்த் துளக்கமில் விளக்கமாய்
ஏன்றெனுவியுள் புகுந்தது என்கொலோ? எம்மீசனே! 4

நின்றியங்கும் ஒன்றலா உருக்கள்தோறும் ஆவியாய்
ஒன்றிஉள் கலந்துநின்ற நின்னைதன்மை இன்னைதென்று
என்றும்யார்க்கும் என்னிறந்த ஆதியாய்! நின்னுந்திவாய்
அன்றுநான் முகற்பயந்த ஆதிதேவ எல்லையோ? 5

ஆதியான வானவர்க்கும் அண்டமாய அப்புறத்து
ஆதியான வானவர்க்கும் ஆதியான ஆதி நீ
ஆதியான வானவாணர் அந்தகாலம் நீ உரைத்தி
ஆதியானகாலம் நின்னை யாவர்காண வல்லரே!

6

தூய்மையோகமாயினுய்! துழாயலங்கல் மாலையாய்!
ஆமையாகி ஆழ்கடல் துயின்ற ஆதிதேவ நின்
நாமதேயம் இன்னதென்ன வல்லமல்ல வாகிலும்
சாமவேதகீதனுய சக்ரபாணியல்லயோ?

7

அடானுராகம் - ஆதிதாளம்

அரங்கனே! தரங்கநீர் கலங்க அன்று, குன்றுகுழ் மரங்கள் தேயமாநிலம் குலுங்க மாசணம் கலாய் நெருங்க, நீகடைந்தபோது நின்ற சூர் என்செய்தார்? குரங்கையாளுகந்த எந்தை! கூறுதேறவேறிதே.

8

கங்கைகநீர் பயந்த பாதபங்கயத்துளம் அண்ணலே! அங்கையாழி சங்குதண்டு வில்லும்வாளும் ஏந்தினுய்! சிங்கமாய தேவதேவ! தேனுலாவு மென்மலர் மங்கை மன்னிவாழுமார்ப! ஆழிமேனி மாயனே!

9

சாவேரிராகம் - திரிபுடைதாளம்

புன்புலவழியடைத்து அரக்கிலச்சினைசெய்து நன்புலவழி திறந்து ஞானநற்சுடர் கொளீ இ என்பிலெள்கி நெஞ்சுகருகி உள்கணிந்தெழுந்தது ஓர் அன்பிலன்றி ஆழியான யாவர்காண வல்லரே?

10

சுருட்டிராகம் - திரிபுடைதாளம்

கடைந்து பாற்கடல் கிடந்துகாலநேமியைக் கடிந்து உடைந்த வாலிதன் தனக்கு உதவ வந்து ராமனுய் மிடைந்த ஏழ்மரங்களும் அடங்கவெய்து வேங்கடம் அடைந்தமால பாதமே அடைந்து நாளும் உய்மினே.

11

ஸ்ரீ திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

அருளிச்செய்து

திருப்பள்ளியெழுச்சி

ஸ்ரீ ரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்

பூபாள ராகம் - அடதாளாம்

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தனைந்தான்
 கணையிரு எகன்றது காலையம் பொழுதாய்
 மதுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்
 வானவ ரரசர்கள் வந்து வந்தீண்டி
 எதிர்த்திசை நிறைந்தனர் இவரொடும் புகுந்த
 இருங்களிற் நீட்டமும் பிடியொடு முரசம்
 அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுளது எங்கும்
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

1

கொழுங்கொடி மூல்லையின் கொழுமல ரணவிக்

கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் இதுவோ
 எழுந்தன மலரணைப் பள்ளிகொள் என்னம்
 என்பனி நனைந்த தமிழுஞ் சிறகுதறி
 விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேழ்வாய்
 வெள்ளெயிறுற அதன் விடத்தினுக் கனுங்கி
 அழுங்கிய ஆனையி னருந்துயர் கெடுத்த
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

2

சுட்ரொழி பரந்தன சூழ்த்திசை யெல்லாம்

துன்னியதாரகை மின்னெளி சுருங்கி
 பட்ரொளி பசுத்தனன் பனிமதி இவனே
 பாயிருள கன்றது, பைம்பொழிற் கழுகின்
 மடலிடைக்கீறி வண்பாளைகள் நாற
 வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ
 அடலொளிதிகழ் தருதிகிரியந்தட்க்கை
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

3

மேட்டிளமேதிகள் தளைவிடும் ஆயர்கள்

வேய்ந்குழலோகையும் விடைமணிக்குரலும்
ஈட்டிய இசைதிசை பரந்தன வயலுள்

இரிந்தன சுரும்பினம் இலங்கையா குலத்தை
வாட்டிய வரிசிலை வானவரேறே!

மாமுனிவேள் வியைக்காத்து அவபிரதம்
ஆட்டிய அடுதிறலயோத்தி யெம்மரசே!

அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

4

புலம்பினபுட்களும் பூம்பொழில்களின்வாய்,

போயிற்றுக்கங்குல் புகுந்தது புலரி
கலந்தது குணதிசைக் கணைகடலரவம்

களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த
அலங்கலந் தொடையல் கொண்டுஅடியினை பணிவான்

அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதவில்அம்மா!

இலங்கையர் கோன்வழிபாடு செய்கோயில்
எம்பெருமான்! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

5

இரவியர் மணிநெடுந்தேரோடும் இவரோ

இறையவர் பதினெடு விடையரும் இவரே
மருவியமயிலினன்று முகன் இவனே

மருதரும் வசக்களும் வந்து வந்தீண்டி
புரவியோடு ஆடலும் பாடலும் தேரும்

குமரதண்டம் புகுந் தீண்டிய வெள்ளம்
அருவரையனைய நின்கோயில் முன் இவரோ

அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

6

அந்தரத்தமர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ

அருந்தவழுனிவரும் மருதரும் இவரோ
இந்திரனுனையும் தானும் வந்திவனே

எம்பெருமான் உன்கோயிலின் வாசல்
சந்தர் நெருக்க விச்சாதரர் நூக்க

இயக்கரும் மயங்கினர் திருவடித் தொழுவான்
அந்தரம் பாரிடமில்லை மற்றிதுவோ

அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

7

வம்பவிழ்வானவர் வாயுறை வழங்க
 மாநிதிகபிலை ஓண்கண்ணேடி முதலா
 எம்பெருமான்படி மக்கலங்காண்டற்கு
 ஏற்பனவாயின கொண்டு நன்முனிவர்
 தும்புரு நாரதர் புகுந்தனர் இவரோ
 தோன்றினன் இரவியும் துலங்கொளிபரப்பி
 அம்பரதலத்தினின்று அகல்கின்றது இருள்போய்
 அரங்கத்தமா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி
 யாழ்குழல் முழவமோடு இசைதிசைகெழுமி
 கீதங்கள் பாடினர் கினனரர் கெருட்டர்கள்
 கந்தருவரவர் கங்குலுலெல்லாம்
 மாதவர் வானவர் சாரணர் இயக்கர்
 சித்தரும் மயங்கினர் திருவடித்தொழுவான்
 ஆதலில் அவர்க்கு நாளோலக்கம் அருள்
 அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே. 9
 கடிமலர்க்கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ
 கதிரவன் கணைகடல் முளைத்தனன் இவனே
 துடியிடையார் சுரிகுழல் பிழிந்துதறித்
 துகிலுடுத்தேறினர் சூழ்புனலரங்கா!
 தொடையொத்த துவளமும் கூடையும் பொலிந்து
 தோன்றியதோள் தொண்டரடிப்பொடியென்னும்
 அடியணை அளியினென்றருளிடுன்னடியார்க்கு
 ஆட்படுத்தாய்! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 10

• കൂടുതലുകളും ക്രമപരമായി പ്രവർത്തിപ്പാധിക്രമിച്ചു നിന്ന് മാറ്റപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയാണ് പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ திருப்பானும்வார் அருளிச் செய்த

அமலஞ்சிபிரான்

அழகிய மணவாளனது திருமேனியழகில்
பாதாதி கேசாந்தமாக ஈடுபடுத்தல்

8

யமுனைகல்யாணி ராகம் - திரிபுடைதாளம்

அமலஞ்சிபிரான் அடியார்க்கு என்னையாட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர் கோன் விரையார் பொழில்வேங்கடவன்
நிமலன் நின்மலன் நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத் தான்திருக்
கமலபாதம் வந்து என்கண்ணிலுள்ளன வொக்கின்றதே.

உவந்தவுள்ளத்தனைய் உலகமளந்து அண்டமுறுக்கமலை கீழ்க்கூட
நிவந்த நீள்முடியன் அன்றுசேர்ந்த நிசாசரரை வழக்கான
கவர்ந்த வெங்கணைக் காருத்தன் கடியார் பொழிலரங்கத்தம்
சிவந்த ஆடையின் மேல் சென்றதாம் என் சிந்தனையே. 2

மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை வானவர்கள்
சந்தி செய்ய நின்றுள் அரங்கத் தரவின்னையான் அந்திபோல் நிறத்தாடையும் அதன் மேலயனைப்பிடைத்த தோரெ
உந்தி மேலதன்றே அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. 3

சதுரமாமதிள்குழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து
உதிரவோட்டி ஓர் வெங்கணையுயித்துவன் ஓதவண்ணன்
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம் மான் திருவயிற்று
உதரபந்தனம் என்னுள்ளத்துள் நின்று உலாகின்றதே. 4

பாரமாய பழவினைப்பற்றறுத்து என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றி என்னுள் புகுந்தான்
கோரமாதவம் செய்தனன் கொல் அறியேன் அடலரங்கத்தம் மான்திரு
வாரமாப்பதன்றே அடியேனை ஆட்கொண்டதே. 5

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவள் அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்குழ் அரங்கநகர்மேய அப்பன்
அண்டரண்ட பகிரண்டத்து ஒருமாநிலம் எழுமால்வரைமுற்றும்
உண்டகண்டம் கண்ணர் அடியேனை உய்யக்கொண்டதே. 6

கையினுர் சுரிசங்களைலாழியர் நீள்வரைபோல்
மெய்யனுர் துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடிடைம்
ஜயனுர் அணியரங்கனுர் அரவின்னைமிசை மேயம்ராயனூர்
செய்யவாய் ஜயோ! என்னைக் சிந்ததை கவர்ந்ததுவே. 7

பரியனுகிவந்த அவணனுடல்கீண்ட அமரர்க்கு
அரிய ஆதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன் முகத்து
கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்ட அப்
பெரியவாயகண்கள் என்னைப் போதுமை செய்தனவே. 8

ஆலமாமரத்தினிலைமேல் ஒரு பாலகனுய் கோலமேமூர் நீலமேனி
ஞாலமேமூர் உண்டான் அரங்கத்தரவினையான்
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோ ரெழில்
நீலமேனி ஜயோ! நிறை கொண்டது என் நெஞ்சினையே. 9

கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனுய் வெண்ணை
யுண்டவாயன் என்னுள்ளாம் கவர்ந்தானை
அண்டர்கோன் அணியரங்கன் என்னமுதனைக்
கண்டகண்கள் மற்றிருந்தினைக் காணுவே. 10

ஸ்ரீ திருப்பாணும்வார் திருவடிகளே சரணம்.

துகபிழாலைக்குத்துக்கு துகபாலைப்பிழக்கு
துக்குஷ்டிக்குத்துக்கு துகபாலைப்பிழக்கு

ஈாருமிக்கு முயக்குத்துக்கு முக்கு
பிழ்கு ரக்குத்துக்கு துகபாலைக்கு
ஈவிருந்தாக ஸ்ரீமிக்குத்து ஈவாகா விழுப்பு

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு

ஆரபிராகம் - ஆதிதாளம் கல்லூரில் ரூபிளை
கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணிய பெருமாயன் என்னப்பனில்
நண்ணித் தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால்
அன்னிக்கும் அமுதாறும் என்னுவுக்கே. 1
நாவினால் நவிற்று இன்ப மெய்தினேன்
மேவினேன் அவன் பொன்னடி மெய்மையே
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. 2
திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை
கரிய கோலத் திருவுருகாண்பன் நான்
பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்கு ஆள்
உரியனும் அடியேன் பெற்ற நன்மையே. 3
நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள்
புன்மையாகக் கருதுவராதலின்
அன்னையாய் அத்தனுய் என்னையாண்டிடும்
தன்மையான் சடகோபன் என்நம்பியே. 4

நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள் தன்னையும்
நம்பினேன் மடவாரையும் முன்னெலாம்
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்கு
அன்பனுய் அடியேன் சதிர்த்தேன் இன்றே. 5

இன்றுதொட்டும் எழுமையும் எம்பிரான்
நின்று தன்புகழ் ஏத்த அருளினுன்
குன்றமாடத் திருக்குருகூர் நம்பி
என்றும் என்னை இகழ்விலன் காண்மினே. 6

கண்டுகொண்டு என்னைக் காரிமாற்பிரான்
பண்டை வல்வினை மாற்றி யருளினேன்
எண்திசையும் அறிய இயம்புகேன்
ஒன்றுமிழ்ச் சட்கோப னருளையே.

7

அருள் கொண்டாடும் ஆடியவர் இன்புற
அருளினேன் அவ்வருமறையின் பொருள்
அருள்கொண்டு ஆயிரம் இன்றுமிழ்பாடினேன்
அருள்கண்ணர் இவ்வுலகினில் மிக்கதே.

8

மிக்கவேதியர் வேதத்தி ஞட் பொருள்
நிற்கப் பாடி என்னெந்தஞ்சுள் நிறுத்தினேன்
தக்கசீச் சட்கோபன் என் நம்பிக்கு ஆள்
புக்ககாதல் அடிமைப் பயனன்றே.

பயனன்றுகிலும் பாங்கல்லா ராகிலும் ரூபமிக்கால
செயல்நன்றுகத் திருத்திப் பணிகொள்வான்
குயில்தின்றூர் பொழில்குழ் குருகூர்நம்பி
முயல்கின்றேன் உன்னன் மொய்கழற்கன்பையே.

9

அன்பன் தன்னை அடைந்தவர்கட் கெல்லாம் வர்ஷமால
அன்பன் தெண்குருகூர் நகர் நம்பிக்கு
அன்பனும் மதுரகவி சொன்ன சொல்
நம்புவார்பதி வைகுந்தம் காண்மினே.

10

ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

கீங்குறுபி காலமிக்கி ஸ்ரீமாதீ விளை

கீறுவ வலிக்கு ராமமாலை

மாக்குப வழிமாலக டாக்கை குறுவை

நகர்வாயும் குறிபுக கூடியிடு

ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வார் தாங்கும்வூராக

ஈப்புரூபிக்கை ராதை மையது

ஸ்ரீவாஸ்வதிரங்க ஸ்ரீ மதுராஸ் ம்வாஸ்

விளை ம்வாஸ்வா ராமபாராது

ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார்

அருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

சங்கராபரணராகம் - திரிபுடைதாளம்

வாடினேன்வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்

பெருந்துயரிடும்பையில் பிறந்து

கூடினேன்கூடி இளையவர் தம்மோடு

அவர்தரும் கலவியே கருதி

ஓடினேன் ஓடி உய்வதோர் பொருளால்

உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து

நாடினேன் நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்

நாராயண என்னும் நாமம்.

ஆவியே! அமுதே! என நினைந்துருகி

அவரவர் பணைமுலை துணையாய்

பாவியேனுணராது எத்தனை பகலும்

பழுது போயொழிந்தன நாள்கள்

தூவிசேர் அன்னம் துணையொடும் புணரும்

குழ்புனற்குடந்தையே தொழுது என்

நாவினெலுய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்

நாராயண என்னும் நாமம்.

1

2

சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கித்

தெரிவெமார் உருவமே மருவி

ஊமனூர் கண்ட கணவிலும் பழுதாய்

ஒழிந்தன கழிந்த அந்நாள்கள்

காமனூர்தாதை நம்முடை யடிகள்

தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்

நாமம் நானுய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்

நாராயண என்னும் நாமம்.

3

வென்றியே வேண்டி வீழ் பொருட்கிரங்கி

வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேன்

என்செய்வேன்? நெடும் விசம் பணவும்
பன்றியாய் அன்று பாரகங் கீண்ட

பாழியா ஞழியா னருளே
நன்று நானுய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்

நாராயண என்னும் நாமம். 4

கள்வனே ஞனேன் படிறுசெய்திருப்பேன்

கண்டவாதிரிதந்தே னேலும்
தெள்ளியே ஞனேன் செல்கதிக்கு அமைந்தேன்

சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளொலாம் உருகி குரல் தழுத்தொழிந்தேன்

உடம்பெல்லாம் கண்ணாநீர் சோர
நன்ஸிருளளவும் பகலும் நானழூப்பன்

நாராயண என்னும் நாமம். 5

எம்பிரான் எந்தை என்னுடைச் சுற்றம்

எனக்கரச என்னுடை வாழ்நாள்
அம்பினால் அரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி

அவருயிர் செகுத்த எம் அண்ணல்
வம்புலாம் சோலை மாமதின் தஞ்சை

மாமணிக் கோவிலே வணங்கி
நம்பிகாள்! உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்

நாராயண என்னும் நாமம். 6

இப்பிறப் பறியீர் இவர் அவர் ரென்னீர்

இன்னதோர் தன்மை என்று உணரீர்
கற்பகம் புலவர்களை கணைந்று உலகில்

கண்டவா தொண்டரைப் பாடும்
சொற்பொருள் ஆழீர் சொல்லுகேன் வம்மின்

குழ்புனற் குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீருய்மின்

நாராயண என்னும் நாமம். 7

கற்றிலேன் கலைகள் ஜம்புலன் கருதும் சிவாக ராபாக்டிரி
கற்றிலேன் கலைகள் ஜம்புலன் கருதும் சிவாக ராபாக்டிரி

கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை சிவாக ராபாக்டிரி
பெற்றிலேன் அதனால் பேதையேன் நன்மை சிவாக ராபாக்டிரி

பெருநிலத் தாருயிர்க் கெல்லாம் சிவாக ராபாக்டிரி
செற்றமே வேண்டித் திரிதர்வேன் தவிர்ந்தேன் சிவாக ராபாக்டிரி

செல்கதிக்கு உய்யுமாறு என்னி சிவாக ராபாக்டிரி
நல்துணையாகப் பற்றினேன் அடியேன் சிவாக ராபாக்டிரி 8

நாராயணே என்னும் நாமம்.

குலம் தரும் செல்வம் தந்திடும் சிவாக ராபாக்டிரி
அடியார் படுதுயராயின வெலலாம் சிவாக ராபாக்டிரி

நிலந்தரஞ் செய்யும் நீந்விசும் பருஞாம் சிவாக ராபாக்டிரி
அருளொடு பெருநிலம் அழிக்கும் சிவாக ராபாக்டிரி

வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் சிவாக ராபாக்டிரி
பெற்றதாயினும் ஆயின் செய்யும் சிவாக ராபாக்டிரி

நலம் தருஞ் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன் சிவாக ராபாக்டிரி 9

நாராயணே என்னும் நாமம்.

மஞ்சலாம் சோலை வண்டறை மாநீர் சிவாக ராபாக்டிரி
மங்கையார் வாள் கவி கண்றி சிவாக ராபாக்டிரி

செஞ்சொலா லெடுத்த தெய்வ நல்மாலை சிவாக ராபாக்டிரி
இவை கொண்டு சிக்கெனத் தொண்டர்!

துஞ்சும் போது அழைமின் துயர் வரில் நினையின் சிவாக ராபாக்டிரி
துயரிலீர் சொல்லினும் நன்றாம் சிவாக ராபாக்டிரி

நஞ்சதான் கண்மூர் நம்முடை வினைக்கு சிவாக ராபாக்டிரி
நாராயணே என்னும் நாமம். 10

ஸ்ரீநாராயண ஸ்ரீ ஸ்ரீபி புபிப்பு
ஸ்ரீநாராயண ஸ்ரீ ஸ்ரீபி புபிப்பு

ஸ்ரீநாராயண ஸ்ரீ ஸ்ரீபி புபிப்பு
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் திருவடிக்கோ சரணம்

ஸ்ரீமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீ ஸ்ரீபி புபிப்பு
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் திருவடிக்கோ சரணம்

ஸ்ரீமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீ ஸ்ரீபி புபிப்பு
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் திருவடிக்கோ சரணம்

ஸ்ரீமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீ ஸ்ரீபி புபிப்பு
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் திருவடிக்கோ சரணம்

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ பொய்கையாழ்வார்

அருளிச் செய்த இயற்பா

முதல் திருவந்தாதி

ஸஹாநாராகம் - திரிபுடைதாளம்
வையகம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்யகதி ரோன் விளக்காக - செய்ய
சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை இடராழி
இடராழி நீங்குகவே யென்று.

மண்ணும் மஸ்லயும் மரிகடலும் மாருதமும்
விண்ணும் விழுங்கியது மெய்யென்பர் - என்னில்
அலகளாவு கண்ட சீராழியாய்க்கு அன்று இவ்
வுலகளாவும் உண்டோ? உண்வாய்.

அடியும் படிகடப்பத் தோள் திசைமேல் செல்ல
முடியும் விசம்பளந்த தென்பர்-வடியுகிரால்
ஸாந்தான் இரணியன்தாகம் இருஞ்சிறைப்புன்
ஊரந்தான் உலகளந்த நான்று.

இமையாத கண்ணலே இருளகல நோக்கி
அமையாப் பொறிபுலன்களைந்தும் - நமையாமல்
ஆகத்தணைப்பார் அணைவரே ஆயிரவாய்
நாகத் தணையான் நகர்.

ஆறிய வன்பில் அடியார் தமரர்வந்தால்
கூறிய குற்றமாக கொள்ளல்நீ - தேறி
வெடியோய்! அடி அடைதற்கன்றே ஈரைந்து பவிசூலை
முடியான் படைத்தமுரன்.

குன்றனைய குற்றம் செய்யினும் குணங் கொள்ளும்
இன்று முதலாக என்னென்குசே! - என்றும்
புறனுரையே யாயினும் பொன்னுழிக்கையான்
திறனுரையே சிந்தித்திரு.

சென்றால் குடையம் இருந்தால் சிங்காசனமாம்
நின்றால் மரவடிவாம் நீள்கடலுள் - என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டால் புல்கும்
அணையாம் திருமாற்கு அரவு.

7

காப்பு உன்னையுன்னக் கழியும் அருவினைகள்
ஆப்பு உன்னையுன்ன அவிழ்ந்தொழியும் - மூப்பு உன்னை
சிந்திப்பார்க்கில்லை திருமாலே! நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பார் வழி.

8

வழிநின்று நின்னை தொழுவார் வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரே ஆவர் - பழுதொன்றும்
வாராத வண்ணமே விண்கொடுக்கும் மண்ணாளந்த
சீரான் திருவேங்கடம்.

9

உள்கண்டாய் நன்னென்றுசே! உத்தமனென்றும்
உள்கண்டார் உள்ளவா ருள்ளத்து உள்கண்டாய்
வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்து மேயானும்
உள்ளத்தினுள்ளான்று ஓர்.

10

ஸ்ரீ திருப்பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இப்பாசரத்தின் மூலமாக பகவானைக் காண்பதற்காக,
உலகத்தையே விளக்காகவும், கடலையே என்னையாகவும்,
சூரியனைத் திரியாகவும் வைத்து விளக்கேற்றுகிறார், முதல்
ஆழ்வாராகிய ஸ்ரீ பொய்கையாழ்வார். இது பகவானுக்கு
தீபாராதனை காட்டும் போது ஒதுவதற்குரிய பாக்ரமாகும்.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ புதக்தாழ்வார்

அருளிச் செய்த இயற்பா

இரண்டாந் திருவெந்தாதி

அன்பே தகளியாய் ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியாய் - நன்புருகி
ஞானச்சடர் விளக்கேற்றினேன், நாரணாற்கு
ஞானத்தமிழ் புரிந்த நான்.

தாழுளரே தம்முள்ள முள்ளுளதே தாம்ரையின்
பூவுளதே ஏத்தும் பொழுதுண்டே - வாமன்
திருமருவு தாள்மருவு சென்னியரே செவ்வே
அருநரகம் சேர்வதறிது.

சிறந்தார்க் கெழுதுணையாம் செங்கண்மால் நாமம்
மறந்தாரை மானிடமாவையேன் - அறந்தாங்கும்
மாதவனே! என்னும் மனம்படைத்து மற்றவன்பேர்
ஒதுவதே நாவினுல் உள்ளு.

எமக்கென்று இருந்தியம் எமாந்திராதே
தமக்கென்றும் சார்வமறிந்து - நமக்கென்றும்
மாதவனே என்னும் மனம் படைத்து மற்றவன்பேர்
ஒதுவதே நாவினுல் லோத்து.

ஒத்தின் பொருள் முடிவும் இத்தனையே உத்தமன் பேர்
ஏத்தும் திறமறியின் ஏழைகாள்! ஒத்ததனை
வல்லேல் நன்று அதனை மாட்டிரேல் மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே ஒத்தின் சுருக்கு.

நின்றதோர் பாதம் நிலம்புதைப்ப நீண்டதோள்
சென்றளந்த தென்பர் திசையெல்லாம் - அன்று
கருமாணியாய் இரத்த கள்வனே! உன்னைப்
பிரமாணித்தார் பெற்றந் பேறு.

மன்னுலகம் ஆளேனே? வானவர்க்கும் வானவனுய்
விண்ணுலகந் தன்னகத்து மேவேனே? - நண்ணித்
திருமாலைச் செங்கண் நெடியானை எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுத பின்.

7

பின்னால் அருநகரம் சேராமல், பேதுறுவீர்
முன்னால் வணங்க முயன்மினோ - பல்நூல்
அளந்தானைக் கார்க்கடல் சூழ் ஞாலத்தை எல்லாம்
அளந்தானவன் சேவடி.

8

கொண்டுவளர்க்கக் குழவியாய்த் தான்வளர்ந்தது
உண்டது உலகேழும் உள்ளொடுங்க - கொண்டு
குடமாடிக் கோவலனுய் மேவி என்னெஞ்சம்
இடமாகக் கொண்ட இறை.

9

மாலே! நெடியோனே! கண்ணனே! விண்ணவர்க்கு
மேலா! வியன்துழாய்க் கண்ணியனே! - மேலால்
விளவின் காய் கன்றினால் வீழ்த்தவலனே! என்தன்
அளவன்றுல் யானுடைய அன்பு.

10

புதுமுறைய குத்தாயவை ஏற்றுக்கொள்வது புதுமுறை
குத்தாயுமிகு குத்தாயுமிகு

ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
புதுமுறைக்கிவது - குத்தாயவை புதுமுறைக்கிவது
புதுமுறைக்குத்தாயுமிகு புதுமுறைக்குத்தாயுமிகு

முன்னையவர் உலகத்தை விளக்காக்க, இரண்டாமிவர் தன்னுள்ளேயே விளக்கேற்றுகிறார். அன்பை விளக்காகவும், ஆர்வத்தை நெய்யாகவும், உருகுகின்ற மனதை திரியாகவும் வைத்து, உள்ளே ஓளிபெருக விளக்கேற்றுகிறார்.

நூல் - புதுமுறைக்குத்தாயுமிகு புதுமுறைக்குத்தாயுமிகு

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த

இயற்பா

முன்றுந் திருவந்தாதி

மோகனராகம் - திரிபுடைதாளம்

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் செருக்கிளரும்
பொன்னுழி கண்டேன்புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
என்னுழி வண்ணன்பால் இன்று.

மருந்தும் பொருளும் அமுதமும் தானே

திருந்திய செங்கண்மாலாங்கே - பொருந்திய
நின்றுலக முண்டுமிழ்ந்தும் நீரேற்றும் மூவடியால்
அன்றுலந் தாயோனடி.

தேசம் திறலும் திருவும் உருவமும்

மாசில் குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும் - பேசில்
வலம்புரிந்த வான்சங்கம் கொண்டான் பேரோத
நலம்புரிந்து சென்றடையும் நன்குக் கொடுக்கும் வகையும்

ஆரேதுயருழந்தார்? துன்புற்றான்டையார்

காரேமலிந்த கருங்கடலை - நேரே

கடைந்தானைக் காரணனை நீரணைமேல்பள்ளி

அடைந்தானை நாளுமடைந்து.

பொருப்பிடையே நின்றும் புனல் குளித்தும் ஐந்து

நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர்வேண்டா - விருப்புடைய

வெஃகாவே சேர்ந்தானை மெய்ம்மலர் தூய்க்கை தொழுதாலு
அஃகாவே தீவினைகளாய்ந்து.

1

2

3

4

5

நெஞ்சால் நினைப்பிரியனேலும் நிலைபெற்றுள்ளன
நெஞ்சமே! பேசாய் நினைக்குங்கால் - நெஞ்சத்துப்
பேராதுநிற்கும் பெருமானை என்கொலோ?

ஓராது நிற்பது உணர்வு.

6

கவியினுற் கைபுனைந்து கண்ணூர் கழல்போய்
செவியினுல் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார் - புவியினுல்
போற்றியுரைக்கப் பொலியுமே? பின்னைக்கா
ஏற்றுயிரை யட்டா னெழில்.

7

அதுநன்று இதுதீதென்று ஐயப்படாதே மறுவழியில் கூக்குல
மதுநின்ற தண்துழாய் மார்வன் - பொதுநின்ற விசை பிழுங்கபி
பொன்னங் கழலே தொழுமின் முழுவினைகள் மூன்றாம் மூன்றாம்
முன்னாம் கழலும் முடிந்து.

8

உய்த்துணர்வென்னும் ஓளிகொள்விளாக்கேற்றி
வைத்தவனைநாடி வலைப்படுத்தேன் - மெத்தெனவே
நின்றுள் இருந்தான் கிடந்தான் என்னெஞ்சத்து
பொன்றுமை மாயன் புகுந்து.

9

இமம் சூழ்மலையும் இருவிசும்பும் காற்றும் புரியிப்பாலு ஸ்தோவ
அமஞ்சுழ்ந்தற விளங்கித் தோன்றும் - நமன்குழ் நாகத்து
நாகத்து நம்மை நன்காமல் காப்பான் பயங்கரைகளை தூக்கிப்பாலு
தூரகத்தை வாய் பிளந்தான் தொட்டு.

10

ஸ்தோவ - கைபுகண்டுக் குட்டிவெளிக்

ஸ்தோவ - கைபுகண்டுக் குட்டிவெளிக்

ஸ்தோவ - கைபுகண்டுக் குட்டிவெளிக்

முதல் இருவரும் விளாக்கேற்ற, அக ஓளியிலும் புரியிலும் பகவானைப் பிரதயட்சமாகக் காண்கிறார்
பெருமைக்குரிய ஸ்தோவ - கைபுகண்டுக் குட்டிவெளிக்
ஸ்தோவ - கைபுகண்டுக் குட்டிவெளிக்

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவாய் மொழி

1ம் திருவாய் மொழி

கமாஸ்ராகம் - ஆதிதாளம்

உயர்வறவுயர் நலம் உடையவன் யவனவன்

மறர்வற மதிநலம் அருளினன் யவனவன்

அயர்வறு மமர்கள் அதிபதி யவனவன்

துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என்மனனே! 1

மனனகமலமற மலர்மிசை யெழுதரும்

மனனுணர் வளவிலன் பொறியுணர் வதைபிலன்

இனனுணர் முழுநலம் எதிர்நிகழ் கழிவினும்

இனனிலனெனனுயிர் மிகுந்தரையிலனே. 2

இலனது உடையனிது என்நினைவரியவன்

நிலனிடை விசம்பிடை உருவினன் அருவினன்

புலனெடு புலனலன் ஓழிவிலன் பரந்த அந்

நலனுடையொருவனை நண்ணினம் நாமே. 3

நாமவனிவனுவன் அவளிவளுவ ஸௌவள

தாமவரிவருவர் அதுவிதுவுது வெது

வீம்வையிவையுவை அவை நலம் தீங்கவை

ஆமவையாயவை ஆய்நின்ற அவரே. 4

அவரவர் தமதமது அறிவறி வகைவகை

அவரவர் இறையவர் என அடியடைவர்கள் வெளியை

அவரவர் இறையவர் குறைவிலர் இறையவர்

அவரவர் விதிவழி அடைய நின்றனரே. 5

நின்றனர் இருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்

நின்றிலர் இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்

என்று மொரியல்வினர் என்றினை வரியவர்
என்று மொரியல்வொடு நின்ற வெந்திடரே.

6

திடவிசம் பெரிவளி நீர்நிலம் இவைமிசை
படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவையவைதொறும்
உடல்மிசை எயிரெனக் கரந்துளங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே.

7

சுரநிலவருநிலை விண்முதல் முழுவதும்
வரன் முதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன்
புரமொரு மூன்றெரித்து அமரர்க்கும் அறிவியந்து
அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே.

8

உள்ளெனில் உளன் அவனருவம் இவ்வுருவுகள்
உள்ளல்லெனில் அவனுருவம் இவ்வுருவுகள்
உள்ளென இல்லென இவை குணமுடைமையில்
உள்ளிரு தகைமையொடு ஒழிவிலன் பரந்தே.

9

பரந்ததன் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்
பரந்த அண்டமிதென நிலவிசம் பொழிவற
கரந்த சிலிடந்தொறும் இடம்திகழ் பொருள் தொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்டகரனே.

10

கரவிசம் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி அளிபொறையாய்நின்ற
பரனடிமேல் குருகூர்ச் சட்கோபன்சொல்
நிரனிறையாயிரத்து இவையத்தும் வீடே.

11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாம் தான்கண்டுமூடு மாறால்
உயர்வேதம் நேர்கொண்டுதெரத்து - மயர்வேதும் மாறால்
வாராமல் மாணிட்ரை வாழ்விக்கும் மாறன்சொல் மாறால்
வேராகவே விளையும் வீடு. ஏவுமூட்டி மயால் ஸுமநிதி வாறால்

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சுரணம்.
ஸ்ரீதிருவடிகளே சுரணம்.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

10ம் திருவாய் மொழி

நூலில் பதினாறாவது திருவாய் மொழி என்று கூறப்படுகிறது.
நூலில் பதினாறாவது திருவாய் மொழி என்று கூறப்படுகிறது.
நூலில் பதினாறாவது திருவாய் மொழி என்று கூறப்படுகிறது.

நூலில் பதினாறாவது திருவாய் மொழி என்று கூறப்படுகிறது.

உலகமுன்னட பெருவாயா! உலப்பில் கீர்த்தியம்மானே! நூலோடு
நிலவும் சுடர்குழூளி மூர்த்தி! நெடியாய்! அடியேன்றூயிரே! சீடு
திலதமுலகுக்காய் நின்றதிருவேங்கடத்து எம்பெருமானே! வீசு
குலதொல்லடியேன் உன்பாதம் கூடுமாறு கூருயே. 1

கூறாய் நீறாய் நிலஞகிக் கொடுவல்லசரர்குலமெல்லாம் மாதும்
சீராஎறியும் திருணேயிவலவா! தெய்வக் கோமானே! சோர் சுனைத்தாமரை செந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே!
அழுவன் பிலடியேன் உன்னடி சேர்வண்ணம் அருளாயே. 2

வண்ணமருள் கொளனி மேக வண்ணு! மாயவர் மானே!
என்னம் புகுந்து தித்திக்கும் அமுதே! இமையோர் அதிபதியே!
தெண்ணலருவி மணிபொன் முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே!
கடத்தானே அண்ணலே! உன்னடி சேர அடியேற்க்கு ஆவாவென்னாயே. 3

ஆவா! என்னாது உலகத்தை அலைக்கும் அசரர் வாணாள்மேல்
தீவாய் வாளி மழைபொழிந்த சிலையா! திருமாமகள் கேள்வா!
தேவா! சுரர்கள் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!
பூவார் கழல்கள் அருவினையேன் பொருந்துமாறு புனராயே. 4

புணரா நின்ற மரமேழ் அன்றெய்த ஒரு வில் வலவாவோ!
புணரேய் நின்ற மரமிரண்டின் நடுவே போன முதல்வாவோ!
திணரார் மேகமெனக் களிறு சேரும் திருவேங்கடத்தானே!
திணரார் சாரங்கத்து உன்பாதம் சேர்வதடியே என் நாளே? 5

எந்நாளே? நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்
கென்று எந்நாளும் நின்று இமையோர்களேத்தி இறைஞ்சி இனமினமாய்
மெய்ந்நா மனத்தால் வழிபாடு செய்யும் திருவேங்கடத்தானே?
மெய்ந்நானென்றி எந்நாள் உன்னடிக்கண் அடியேன் மேவுவதே? 6

அடியேன் மேவியமர்களின்ற அழுதே! இமையோ திபதியே!

கொடியா வடு புள்ளுடையானே! கோலக்கனிவாய்ப் பெருமானே!

செடியார் வினைகள் தீர் மருந்தே! திருவேங்கடத்துளம் பெருமானே!

நொடியார் பொழுதும் உன்பாதம் காணநோலாதாற்றேனே! 7

நோலாதாற்றேன் உன்பாதம் காணவென்றுநண்நுணர்வின்

நீலார் கண்டத் தம்மானும் நிறைநான்முகனும் இந்திரனும்

சேலேய் கண்ணார் மலர்குழி விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!

மாலாய் மயக்கி அடியேன் பால் வந்தாய் போலேவாராயே. 8

வந்தாய் போலே வாராதாய் வராதாய் போல் வருவானே!

செந்தாமரைக் கண் செங்கனிவாய் நால்தோளமுதே! எனதுயிரே!

சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப் பகல் செய் திருவேங்கடத்தானே!

அந்தோ! அடியேன் உன் பாதம் அகலகில்லேன் இறையுமே. 9

அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா

நிகரில் புகழாய்! உலகம் மூன்றுடையாய் என்னை யாள்வானே!

நிகரில் அமரர் முனிக் கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!

புகலெளான்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே. 10

அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து அடியீர்! வாழ்மினென்றென்றாருள்

கொடுக்கும்

படிக்கேழில்லாப் பெருமானைப் பழனக்குரு கூர்ச்சட்கோபன்

முடிப்பான் சொன்ன ஆயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவை பத்தும்

பிடித்தார் பிடித்தார் வீற்றிருந்து பெரியவானுள் நிலாவுவரே. 11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிக்களே சரணம்.

உலகும்யமால் நின்ற உயர் வேங்கடத்தே காவுவிகவுவி சாபாக்கி

அலர்மகளை முன்னிட்டு அவன்தன் - மலரடியே

வன்சரணாய் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் தாளினையே

உன்சரணாய் நெஞ்சமே! உள்

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிக்களே சரணம்.

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிக்களே சரணம்.

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிக்களே சரணம்.

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

2-ம் திருவாய் மொழி

நீலாம்புரிராகம் - ஆதிதாளம்

கங்குலும் பகலும் கண்துயிலறியாள்

கண்ணைநீர் கைகளால் இறைக்கும்

சங்கு சக்கரங்களென்று கைகூப்பும்

தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும்

எங்ஙனே தரிக்கேன் உன்னை விட்டு என்னும்

இருநிலம் கைதுழா விருக்கும்

செங்கயல்பாய் நீர்த்திருவரங்கத்தாய்!

இவள் திறத்து என் செய்கின்றுயே?

1

என் செய்கின்றுய்? என்தாமரைக் கண்ணே!

என்னும் கண்ணைர் மல்க இருக்கும்

என்செய்கேன்? எறிநீர்த் திருவரங்கத்தாய்!

என்னும் வெவ்வுயிர்த்துயிர்த் துருகும்

முன்செய்த வினையே! முகப்படா யென்னும்

முகில் வண்ணை! தகுவதோ? என்னும்

முன்செய்து இவ்வுலக முன்னுழிழ்ந் தளந்தாய்!

என்கொலோ முடிகின்றது இவட்கே?

2

வட்கிலள் இறையும் மணிவண்ணை! என்னும்

வானமே நோக்கும் மையாக்கும்

உட்குடைய சுரநுயிரெல்லாம் முன்னட

ஒருவனே! என்னும் உள்ளஞ்சிகும்

கட்கிலீ! உன்னைக் கானுமாறு அருளாய்

காகுத்தா! கண்ணனே! என்னும்

திட்கொடி மதிள்குழ் திருவரங்கத்தாய்!

இவள்திறத்து என் செய்திட்டாயே?

3

இட்டகாலிட்டகைகளாயி ருக்கும்
எழுந்துலாய் மயங்கும் கைகூப்பும்

கட்டமே காதலென்று மூர்ச்சிக்கும்
கடல்வண்ணு! கடியைகாணன்னும்

வட்டவாய் நேமிவலங்கையா! என்னும்
வந்திடா யென்றென்றே மயங்கும்

சிட்டனே! செமுநீர்த் திருவரங்கத்தாய்!

இவள் திறத்து என் சிந்தித்தாயே? 4

சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்

திருவரங்கத்துள்ளாய்! என்னும்
வந்திக்கும் ஆங்கே மழைக்கண் நீர்மல்க

வந்திடா யென்றென்றே மயங்கும்
அந்திப்போது அவுண்ணுடலிடந்தானே!

அலைகடல் கடைந்த ஆரமுதே!
சந்தித்து உன் சரணம் சார்வதேவலித்த

தையலை மையல் செய்தானே! 5

மையல் செய்து என்னை மனங்கவர்ந்தானே!

என்னும் மாமாயனே! என்னும்
செய்யவாய் மனியே! என்னும் தண்புனல்குழி

திருவரங்கத்துள்ளாய்! என்னும்
வெய்யவாள் தண்டுசங்குச்சகரம் வில்லேந்தும்

விண்ணேர் முதல்! என்னும்
பைகொள் பாம்பணையாய்! இவள் திறத்தருளாய்

பாவியேன் செயற்பாலதுவே 6

பாலதுன்பங்க ஸின்பங்கள் படைத்தாய்!

பற்றிலார் பற்ற நினருனே!
காலச் சக்கரத்தாய்! கடலிடம் கொண்ட

கடல்வண்ணு! கண்ணனே! என்னும்
சேல்கொள் தண்புனல்குழி திருவரங்கத்தாய்!

என்னும் என்தீர்த்தனே! என்னும்
கோலமா மழைக்கண் பனிமலக இருக்கும்

என்னுடைக் கோமளக்கொழுந்தே.

கொழுந்துவானவர்கட்டு! என்னும் குன்றேந்தி
 கோநிரை காத்தவன்? என்னும் கூறுகிறேன் நீராபக்கப் பல்குங்கல்
 அமுந்தொழும் ஆவியனல் வெவ்வுயிர்க்கும்
 அஞ்சன வண்ணனே! என்னும் எமுந்து மேல்நோக்கி இமைப்பிலஸிருக்கும்
 எங்குவனே! நோக்குகேன்? என்னிடும் சூப்பு
 செழுந்தடம் புனல்குழ் திருவாங்கத்தாய்!
 என்செய்கேன் என்திருமகட்கே?

என்திருமகள் சேர் மார்வனே! என்னும்
என்னுடையாவியே! என்னும்
நின்திரு வெயிற்றுல் இடந்து நீ கொண்ட
நிலமகள் கேள்வனே! என்னும்
அன்றாரு வேழும் தழுவி நீ கொண்ட
அப்பமகளன்பனே! என்னும்
தென் திருவரங்கம் கோயில் கொண்டானே!
தெளிகிலேன் முடிவு இவள் தனக்கே.
முடிவு இவள் தனக்கு ஒன்றறிகிலேன்னும்
மூவுலகாளியே! என்னும்
கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே! என்னும்
நான்முகக் கடவுளே! என்னும் கூறியிருப்பது ப்யாபதி முகலை
வடிவுடைமானேர் தலைவனே! என்னும்
வண்திருவரங்கனே! என்னும் கடவுளை கூறியபதி ராஜங்க
அடியடையாதாள் போல் இவள்னுகிறார்கள் மாயாபிராந்த வருஷத
அடைந்தனள் முகில் வண்ணன்டியே.

முகில் வண்ணனடியையடைந்து அருள்கூடி
 உய்ந்தவன் மொய்புனல் பொருளாக வருகவே
 துகில்வண்ணத்தூரீர்ச் சேர்ப்பன் வண்பொழில் சூழமாகவே வருகீ
 வண்குருக்காக் சட்கோபன்
 முகில் வண்ணனடிமேல் சொன்ன சொல்மாலை பிரசவிதுபவே
 ஆயிரத்து இப்பத்தும் வல்லார் பரிசீலிப்பிள்ளை நிறுபவே
 முகில் வண்ண வானத்து இமையவர் சூழ வானாக வருவகவிசாக
 இருப்பர் பேரினப் பெள்ளத்தே. 11
 ஸாந்மாந்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கங்குல் பகலாதி கைவிஞ்ர மோகமுற
அங்கதனைக் கண்டோ ரங்கரைப் பார்த்து - இங்கிவள்பால்
என்செய்ய நீரெண்ணுகின்றதென்னும் நிலைசேர்மாறன்
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளையாம்.

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம் ! ஸவியாங்கா

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

2-ம் திருவாய் மொழி

கமாஸ்ராகம் - ஆதிதாளம்

கெடும் இடராய வெல்லாம் கேசவாவென்ன நானும்
கொடுவினை செய்யும் கூற்றின் தமர்களும் குறுக்கில்லார்
விடமுடையரவில் பள்ளிவிரும்பினுன் சுரும்பலற்றும்
தடமுடைவயல் அனந்தபுரநகர் புகுதும் இன்றே. 1

இன்று போய்ப் புகுதிராகில் எழுமையும் ஏதம் சாரா
குன்று நேர் மாடமாடே குருந்து சேர் செருந்தி புன்னை
மன்றலர் பொழில் அனந்த புரநகர் மாயன் நாமம்
ஒன்றும் ஓராயிரமாம் உள்ளுவார்க்கு உம்பருரே 2

ஊரும்புட் கொடியும் அஃதே உலகெல்லாம் உண்டு

சேரும் தண்ணனந்த புரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில் மிழந்தான்
தீரும் நோய்வினைகளெல்லாம் திண்ணைம் நாம் அறியச் சொன்னோம்

பேருமோராயிரத்துள் ஒன்று நீர் பேசுமினே 3

பேசுமின் கூசமின்றிப் பெரிய நீர் வேலைகுழந்து
வாசமேகமழும் சோலை வயலனியனந்தபுரம்
நேசஞ்செய்து உறைகின்றுனை நெறிமையால் மலர்கள் தூவி
ஒசனை செய்கின்றார்கள் புண்ணியம் செய்தவாறே 4

புண்ணியம்செய்து நல்லபுனிலொடு மலர்கள் தூவி
எண்ணுமின் எந்தை நாம் இப்பிறப்பறுக்கும் அப்பால்
திண்ணம்நாம் அறியச் சொன்னேம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து
அன்னலார் கமலபாதம் அனுகுவார் அமரராவர்.

அமரராய்த்திரிகிள்ளூர்கட்டு ஆதிசேரனந்தபுரத்து
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்று அங்ககப் பணிசெய்வர் விண்ணேர்
நமர்க்கோ! சொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய் நனுகவேண்டும்
குமரனூர் தாதைதுன்பம் துடைத்த கோவிந்தனுரே.

6

துடைத்த கோவிந்தனுரே உலகுயிர்தேவும் மற்றும்
படைத்த எம்பரமலர்த்தி பாம்பணப்பள்ளி கொண்டான்
மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம்
கடைத்தலை சீயக்கப் பெற்றுல் கடுவினைகளையலாமே.

7

கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை
இடவகை கொண்ட தென்பர் எழிலணியனந்தபுரம்
படமுடையரவில் பள்ளிப்பயின்றவன் பாதம்காண
நடமினேநமர்களுள்ளீ! நாம் உமக்கறியச் சொன்னேம்.

8

நாம் உமக்கு அறியச் சொன்ன நாள்களும் நணியவான
சேமம் நன்குடைத்துக் கண்ணர் செறிபொழிலனந்தபுரம்
தூபநல்லிரை மலர்கள் துவளை ஆய்ந்து கொண்டு
வாமனாடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும் வினைகள் தாமே வைய்ப்பு
மாய்ந்தறும் வினைகள் தாமே! மாதவா என்ன நாளும்
எய்ந்த பொன்மதின் அனந்தபுர நகரெந்தைக்கெண்று
சாந்தொடு விளக்கம் தூபம் தாமரைமலர்கள் நல்ல
ஆய்ந்துகொண்டு ஏத்தவல்லார் அந்தமில்புகழினுரே.

10

அந்தமில்புகழ் அனந்தபுர நகராதிதன்னை
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன் சொல்லாயிரத்துள்
ஐந்தினேடைந்தும் வல்லார் அணைவர்போய் அமருலகில்
பைந்தோடி மடைந்தையரதம் வேய்மருதோளினையே.

11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிக்கோ சரணம்.

கெடுமிடர் வைகுந்தத்தைக் கிட்டினாற்போல்
தடமுடை அனந்தபுரந்தன்னில் - படவரவில்
கண்துயில் மாற்கு ஆட்செய்யக் காதலித்தான் மாறன் உயர்
விண்தளிலுள்ளோர் வியப்பவே.

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த 4ம் திருவாய் மொழி

மண்ணையிருந்து துழாவி வாமனன் மண்ணிதுவென்னும்
விண்ணைத்தொழுது அவன்மேவு வைகுந்தமென்று
கண்ணையுணர்வீர்மல்க நின்று கடல்வண்ணனென்னும்
- அன்னே! என்
பெண்ணைப் பெருமயல் செய்தாற்கு என்செய்கேன?

பெய்வளையீரே! 1

பெய்வளைக்கைகளைக் கூப்பிப்பிரான் கிடக்கும் கடலென்னும்
செய்யதோர் ஞாயிற்றைக் காட்டிச்சிரீதரன் மூர்த்தி ஈதென்னும்
நையும் கண்ணீர்மல்க நின்று நாரணனென்னும் அன்னே! என்
தெய்வவருவிற் சிறுமான் செய்கின்ற தொன்றறியேன. 2

அறியும் செய்தீயைத் தழுவி அச்சுதனென்னும் மெய்வேவாள்
எறியும் தண்காற்றைத் தழுவி என்னுடைக் கோவிந்தனென்னும்
வெறிகொள்துழாய்மலர் நாறும் வினையுடையாட்டியேன் பெற்ற
செறிவளைமுன்கைச் சிறுமான் செய்கின்றதென்கண்னுக்
கொன்றே 3

ஒன்றிய திங்களைக்காட்டி ஒளிமனிவண்ணனே! என்னும்
நின்ற குன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலே! வாவென்று கூவும்

நன்று பெய்யும் மழைகாணில் நாரணன் வந்தானென்று ஆடும்
என்றினமையல்கள் செய்தார் என்னுடைக் கோமளத்தையே. 4

கோவிடிய்களை குத்துப்பொருள்களில் கூறங்கூறுபவியை
கோமளவான் கண்றைப் புல்கிக் கோவிந்தன் மேய்த்தன
வென்னும்

போமிளாகத்தின் பின்போய் அவன் கிடக்கை ஈதென்னும்
ஆமளவொன்றுமறியேன் வருவினையாட்டியேன் பெற்ற
கோமளவல்லியை மாயோன் மால்செய்து செய்கின்றகூத்தே. 5

போப்புமிகு முதலிழூது யரூஷாலை கூத்துப்பொருளில்
கூத்தர் குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனுமென ஓடும்
வாய்த்த குழலோசை கேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும்
ஆய்ச்சியார்வென்னெண்கள் காணில் அவனுண்ட வென்னெண்ய
ஈதென்னும்

பேய்ச்சிமுலை சுவைத்தாற்கு என்பெண்கொடி யேறியிபித்தே! 6

ஏறியிபித்தினேடு எல்லாவுலகும் கண்ணன் படைப்பென்னும்
நீறு செவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடி யாரென்ரேடும்
நாறுதுழாய் மலர்காணில் நாரணன் கண்ணி ஈதென்னும்
தேறியும் தேரூதும் மாயோன் திறத்தனே இத்திருவே. 7

திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே
யென்னும்

உருவுடை வண்ணங்கள் காணில் உலகளந்தானென்று துள்ளும்
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன் கோயிலே
யென்னும்

வெருவிலும் வீழ்விலுமோவாக் கண்ணன் கழல்கள்
விரும்புமே 8

விரும்பிப் பகைவரைக் காணில் வியவிடமுண்டானேயென்னும்
கரும்பெருமேகங்கள் காணில் கண்ணனென்றேறப் பறக்கும்
பெரும்புலவா நிரைகாணில் பிரானுளென்று பின்செல்லும்
அரும்பெறல் பெண்ணினை மாயோன் அலற்றியயர்ப்பா
பிக்கின்றுனே 9

அயர்க்கும் சுற்றும் பற்றிநோக்கும் அகலவே நீள்நோக்குக்
கொள்ளும்
வியர்க்கும் மழைக்கண்துள்ளும்ப வெவ்வுயிர்கொள்ளும் மெய்சோரும்

பெயர்த்தும்கண்ணு! என்றுபேசும் பெருமானே! வாவென்று
யிலகுத்தாயாகவீ கடலூநா ராகுமாகி ஸ்கஸ்யகாங்கு
மயல்பெருங்காத லென்பேதைக்கு என்செய்கேன்?

வல்வினையேனே 10
வழுங்கலி

வல்வினை தீர்க்கும் கண்ணனை வண்குருகூர்ச் சடகோபன்
சொல்வினையால் சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள் இவைபத்தும்
நல்வினை என்று கற்பார்கள் நலனிடை வைகுந்தும் நன்னில்
தொல்வினை தீர் எல்லாரும் தொழுதெழு வீற்றிருப்பாரே 11

வழுங்கலி பூரி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ம்ராவிச்சுரை பாலாகுந்து ரிசாக்கம்மாவெங்கு ரீப்பிசும்பூ
மண்ணஞ்சுலகில் முன்கலந்து மால்பிரிகையால் மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க் காதல்பித்தேறி - என்னிடில்முன்
போலிமுதலானபொருளை அவனுய நினைந்து
மேல்விமுந்தான் மையல்தனின் வீறு

வழுங்கலி பூரி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
வழுங்கலி பூரி ஜீயா திருவடிகளே சரணம்
வழுங்கலி காவிராகுதூக்கையாவ மாஷுத்தாரா

வாவிடரின்க க்ஷேத்ரை ஸ்ரீ ராமஜேயம் காலாங்கய ஏகாருநி
வழுங்கலி
வழுங்கலி பூரி நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த
வெபிராவிக்க காலாங்கய ஏகாருநி
வழுங்கலி 3ம் திருவாய் மொழி

வல்வினைக் காலாங்கய காலாவவிடிழிள்ளை வழுங்கலி
8 விபருமி ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்

வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழி யேந்தித் காலாகைபை பஸிவ்ருமி
தாமரைக் கண்ணன் என்னெஞ்சினூடேவவிருபமிய்ருக்
புள்ளைக்கடாகின்ற வாற்றைக் காண்றிராகாகி மாலைப்ருபி
என் சொல்லிச் சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்!

வெள்ளைச்சுக்கமவன் வீற்றிருந்த
வேதவொலியும் விழாவொலியும்
பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியும் அருத்
திருப்பேரையில் சேர்வன் நானே.

வழுங்கலி பராமரிசுமிழாக்குமெலி பவாகுந்தாகக்கழுகை வழுக்கர்யாலி

நானக் கருங்குழல் தோழிமீர்காள்!

அன்னையர்காள்! அயற்சேரியீர்காள்! கண்ணா ரூபசிவமோ
நான் இத்தனி நெஞ்சம் காக்கமாட்டேன் ஸலில் குதை

என்வசமன்றிது, இராப்பகல் போய் உங்களும் மீடியூஸி
தேன் மொய்த்த பூம்பொழில் தண்பணைகுழ் வு வ்ளட்டி

தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த ஒன்றை குதை வானப்பிரான் மனிவன்னன் கண்ணன் மாயருகவங்களு

செங்கனிவாயுன் திறந்ததுவே கூக்குடிவிடு க்ளோகி 2
வீற்றியூபைப்புகுடி ரூபமுக

செங்கனிவாயின் திறத்த தாயும்
செஞ்சட்டர்நீள் முடித்தாழ்ந்ததாயும் போக்கு மீடியூஸி

சங்கொடு சக்கரம்கண்டு கந்தும் குதை ஸாருபூர்த்தி
தாமரைக்கண்களுக்கு அற்றுத்தீர்ந்தும் பு கவிர்பாக்கமை
திங்களும் நாளும் விழா வருத வதுமைபோகுத்தபவி

தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த குதை கூகுடி ரூப
நங்கள் பிரானுக்கு என்னெஞ்சம் தோழி! க வ்ளட்டிவிளை

நானும் நிறையும் இழந்ததுவே குண்ணலின்ஸிக்குடியோடு 3
வீற்றியூபைப்புகுடி வ்ளட்டிவிளை
இழந்த எம்மாலை திறத்துப்போன

என் நெஞ்சினாரும் அங்கே யொழிந்தார்கி வீற்றியூபை
உழந்து இனியாரைக்கொண்டு என் உசாகோ? பக்கர்கை

ஒதக்கடலொலிபோல எங்கும் குடியிட்டு கூடு காங்காலி
எழுந்த நல்வேதத்தொலி நின்றேங்கு காலை டானாக்கி

தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த வ்யாஸு ரீவாந்தய
முழங்கு சங்கக்கையன் மாயத்தாழ்ந்தேன் வ்பங்களின்குடி

அன்னையர்காள்! என்னை என்முனிந்தே? குதைவிளை 4
வீற்றியூபைப்புகுடி மூன்று வீற்றியூபைப்புகுடி
முனிந்து சகட முதைத்து மாயப்பேய்

முலையுண்டு மருதிட்டேரம் கூலை முங்கை ஸங்கரி
கனிந்த விளவுக்குக் களனிறற்றிந்து காலர்ப்பாலைக்குடி

கண்ணபிரானுக்கு என்பெண்மை தோற்றேன்குதைகளை
முனிந்து இனியென் செய்தீர்? அன்னையர்காள்! குதை

முன்னி அவன்வந்து வீற்றிருந்த க்காராத காலை கங்கராத
கனிந்த பொழில் திருப்பேரையிற்கே மூலியாகங்களை

காலம்பெற என்னைக் காட்டுயினேழுக ஜாழியாமர்கா 5
வீற்றியூபைப்புகுடி குதை

! ராகர்பிழாகு வெடும்ருக காலா

காலம்பெற என்னைக் காட்டுமின்கள் ! ராகர்யாகைங்கு

காதல் கடவின் மிகப்பெரிதால் மக்ஞுமி சிகிச்சை ஸ்ரூ
நீலமுகில் வண்ணத் தெம்பெருமான் நீரிசங்கமாகங்கூ

நிற்கும் முன்னே வந்துள்ள கைக்கும் ஏய்தான் வெடுமியலை கூடுவி

ஞாலத்து அவன் வந்து வீற்றிருந்த பொடுபவீப்புதின்கு

நான்மறையாளரும் வேள்வியோவா பொரிசோவ ஸ்ரூபியாம
கோலச் செந்நெற்கள் கவரிவீசும் ஸ்ரூபி ஸ்ரூபிகங்களி

கூடுபுனல் திருப்பேரையிற்கே

6

வழாக தட்டுக் கூபியாகிகங்களி

பேரையில் சூழ்க்டல் தென்னிலங்கை வழு ஸ்ரீபாகங்கு

செந்றபிரான் வந்து வீற்றிருந்த பொகைக்கூக்கு கிளவிங்க
பேரையிற்கே புக்கு என் நெஞ்சம் நாடிப் பொகைக்கருகவாக

பேர்த்துவரவெங்கும் காணமாட்டேன் மஹா வகுக்கு

ஆரை இனி இங்குடையம்? தோழி! பொகைபவீப்புதின்கு

என்னெஞ்சம் கூவ வல்லாரும் இல்லை கூரூபி ஸ்ரூபி

ஆரைஇனிக்கொண்டு என் சாதிக்கின்றது? கூரை வணா

என்னெஞ்சம் கண்டதுவே கண்டேனே

7

வழாபீப்புதின்கு வகையாக துஷ்யு

• கண்டதுவே கொண்டு எல்லாரும் கூடிக் கூடுமிகுது ஸ்ரூ

கார்க்கடல் வண்ணனேடு என் திறத்துக் கூடுமிகு துஷ்யு

கொண்டு அலர் தூற்றிற்றது முதலாக விரோஷபீகக்குது

கொண்ட என்காதல் உரைக்கில் தோழி கூடுமிகுது துஷ்யு

மன்தினி ஞாலமும் ஏந்கடலும் கூபியாபவீப்புதின்கு

நீள்விசம்பும் கழியப் பெரிதால் ஸ்ரூபிக்கைக்கூக்கு துஷ்யு

தென்திரை சூழ்ந்து அவன் வீற்றிருந்த பொரிசோகைங்கு

தென்திருப்பேரையில் சேர்வன் சென்றே.

8

பெரிப்பாவ நூக்கைப் பகு துஷ்யை

சேர்வன் சென்று என்னுடைத் தோழிமீர்காள்!

அன்னையர்காள்! என்னைத் தேற்ற வேண்டா துஷ்யை

நீர்களுரைக்கிறது என் இதற்கு நூக்கூரூபியாகைகூ

நெஞ்ச நிறைவும் எனக்கிங்கில்லை வெமிக்கு துஷ்யை

கார்வண்ணன் கார்க்கடல் ஞாலமுண்டங்கூ ஸ்ரூபு

கண்ணபிரான் வந்து வீற்றிருந்த துஷ்யைபவி துஷ்யை

ஏர்வளவொண் கழியப் பழனத் காலாகை ரூபமியாக

தென்திருப்பேரையின் மாநகரோ!

9

நகரமும் நாடும் பிறவும் தேர்வேன்
நாணைனக்கில்லை என் தோழிமீர்கான்!
சிகரமணி நெடுமாட நீடு
தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த
மகர நெடுங்குழைக் காதன் மாயன்
நூற்றுவரை அன்று மங்க நூற்ற
நிகரில் முகில் வண்ணன் நேமியான் என்யவிடுத ! தலையாழு
நெஞ்சம் கவர்ந்து எனையூழியானே? 10

ஊழிதோறுாழி உருவும்பேரும்
செய்கையும் வேறவன்வையம் காக்கும்
ஆழிநீர் வண்ணனை அச்சதனை வையிவிடு
அணிகுரு கூர்ச்சடகோபன் சொன்ன வையிவிடு
கேழிலந்தாதி ஓராயிரத்துள் இவைகளினிழுகி வையுகளும்
திருப்பேரையில் மேய பத்தும் சொன்ன ஸ்ரீக்கரவோயுல்
ஆழியங்கையனை ஏத்த வல்லாரவர்
அடிமைத் திறத்தாழியாரே. 11

வெள்ளிய நாமம் கேட்டு விட்டகன்றபின் மோகம்
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர் சென்றுபுக - உள்ளம் அங்கே
பற்றிநின்ற தன்மைபகரும் சடகோபற்கு வையோ வையிவெப்போடு
அற்றவர்கள் தாம் ஆழியார் நூட்டிக்குட்டு ராக்கமி ஸ்ரீக்கரவூ

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீ வெறுந்தையாப ஸ்ரீக்கரவூடு ஸ்ரீவூதி ஸ்ரீவூது
ஸ்ரீவூது ஸ்ரீக்கரவூடு ஸ்ரீக்கரவூது ஸ்ரீக்கரவூது
ஸ்ரீக்கரவூது ஸ்ரீக்கரவூது ஸ்ரீக்கரவூது ஸ்ரீக்கரவூது

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தாக 8ம் திருவாய் மொழி

அழராவமுதே! அடியேனுடலம் நின்பாலன் பாயே ஸ்கிரு ஸ்ரிக்ஷி
நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்ற நெடுமாலே! ஸ்ருதி
சீரார்செந்தெல் கவரிவீசும் செழுநீர்த் திருக்குடந்தை
ஏரார்கோலம் திகழக் கிடந்தாய்! கண்டேன் எம்மானே! 1

எம்மானே என்வெள்ளை ஸுர்த்தி! என்னையாள்வானே! ஸ்ரிபூத்
எம்மாவுருவும் வேண்டுமாற்றுல் ஆவிய! எழிலேறே! ஸ்ருதி
செம்மாகமலம் செழுநீர்மிசைக் கண்மலரும் திருக்குடந்தை
அம்மாமலர்க்கண் வளர்கின்றுனே! என் நான் செய்கேனே. 2

என் நான் செய்கேன்? யாரேகளைகண்? என்னை என்
செய்கின்றுய? 3

உன்னுலல்லால் யாவராலும் ஒன்றும் குறைவேண்டேன்
கண்னர் மதிள் சூழ்குடந்தைக் கிடந்தாய்! அடியேனருவானை
சென்னுள் எந்நாள்? அந்நாள் உனதாள் பிடித்தே

செலக்கானே 3

செலக்கான் கிற்பார் காணுமளவும் செல்லும் கீர்த்தியாய்! ஸ்ருதி
உலப்பிலானே! எல்லாவுலகுமுடைய ஒருமூர்த்தி! ஸ்ருதி
நலத்தால் மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக் காண்பான்
நான்

அலப்பாய் ஆகாசத்தை நோக்கி அழுவன் தொழுவனே. 4

அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்
தழுவல்வினையால் பக்கம் நோக்கி நாணிக்கவிந்திருப்பன்
செழுவொண்பழனக் குடந்தைக்கிடந்தாய்! செந்தாமரைக்
கண்ணே!

தொழுவனேன உனதாள் சேரும்வகையே சூழ்கண்டாய் 5

குழ்கண்டாய் என் தொல்லைவினையையறுத்து உன்னடி சேரும்
ஊழுகண்டிருந்தே தூராக்குழி தூர்த்து எனை நாள்கன்றிருப்பன்?
வாழ்தொல்புகழார் குடந்தைக் கிடந்தாய்! வானேர்கோமானே!
யாழிலிசையே! அழுதே! அநிவின்பயனே! அரியேறே! 6

அரியேறே! என்னம் பொற்சுட்ரே! செங்கண்கருமுகிலே!
எரியே! பவளக்குன்றே! நால்தோளெந்தாய்! உனதருளே
பிரியா அடியை என்னைக்கொண்டாய்! குடந்தைத் திருமாலே!
தரியேன் இனிஉள்சரணம் தந்து என்சன்மம் களையாயே. 7

களைவாய் துன்பம் களையாதொழிலாய் களைகண் ஹந்திலேன்
வளைவாய் நேழிப்படையாய்! குடந்தைக்கிடந்து மாமாயா!
தளராவுடலம் எனதாவி சரிந்துபோம்போது
இளையாது உனதாள் ஒருங்கப்பிடித்துப்போத இசைநீயே. 8

இசைவித்து என்னை உன்தாளினைக்கீழ் இருத்தும் அம்மானே!
அசைவிலமரர் தலைவர்தலைவா! ஆதிப்பெருமர்த்தி!
திசைவில் வீசும் செழுமாமனிகள் சேரும் திருக்குடந்தை
அசைவிலுலகம் பரவக்கிடந்தாய்! காணவாராயே. 9

வாரா வருவாய் வருமென்மாயா! மாயாமூர்த்தியாய்!
ஆராவமுதாய் அடியேனுவி அகமேதித்திப்பாய்
தீராவினைகள் தீர என்னையாண்டாய்! திருக்குடந்தை
ஹாரா! உனக்காட்பட்டும் அடியேன் இன்னும் உழல்வேஞே? 10

உழலையென்பின் பேய்ச்சிமுலையூடு அவளை உயிருண்டான்
கழல்களைவையே சரணாக்கென்ட குருக்கர்ச்சுட்கோபன்
குழலின் மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும்
மழலைதீர் வல்லார் காமர் மானேய் நோக்கியர்க்கே. 11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆராவமுதாழ்வார் ஆதரித்த பேறுகளை
தாராமையாலே தளரந்துமிக - தீராத
ஆசையுடன் ஆற்றுமைபேசி யலமந்தான்
மாசறுசீர் மாறனென்மான்

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த
5ம் திருவாய் மொழி

ஸ்ரீக்லாந்துக்கங்களி புதுப்புறவினாலோ ஸ்ரீமதிரிடை
 ஸ்ரீகுடை ஸ்ரீக்ராமிசுவீரன் ஸ்ரீகுடைவைப் பிவிரிசு
 ஸ்ரீவருடை சுதாந்தர ஸ்ரீகுடைவைப்புக்கங்களை விட யாரிடம்

கற்பார் இராமபிராணையல்லால் மற்றும் கற்பரோ?
 புற்பா முதலாப் புல்லெறும்பாதி ஒன்றின்றியே
 நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் பியானாவை
 நற்பாலுக்கு உய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே.

நாட்டில் பிறந்தவர் நாரண்றகாளன்றியாவரோ?
 நாட்டில் பிறந்து படாதனப்பட்டு மனிசர்க்காய்
 நாட்டை நலியும் அரக்கரை நாடித்ததிந்திட்டு
 நாட்டையளித்து உய்யச் செய்து நடந்தமை கேட்டுமே.

கேட்பார்கள் கேசவன் கீர்த்தியல்லால் மற்றும் கேட்பரோ?
 கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மைவசை வுகளெவையும்
 சேட்பால் பழம்பகைவன் சிசுபாலன் திருவடி
 தாட்பாலடைந்த தன்மை அறிவாரை அறிந்துமே.

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன் றியாவரோ?
 பன்மைப் படர்பொருள் ஆதுமில் பாழ்நெடுங்காலத்து
 நன்மைப் புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி தன்னுள்ளே
 தொன்மை மயக்கிய தோழிய சூழல்கள் சிந்தித்தே.

சூழல்கள் சிந்திக்கில் மாயன் கழலன்றிச் சூழ்வரோ?
 ஆழப்பெரும் புனல்தன்னுள் அழுந்திய ஞாலத்தை
 தாழுப்படாமல் தன்பால் ஒரு கோட்டிடைத்தான் கொண்ட
 கேழல் திருவரு வாயிற்றுக் கேட்டு முனர்ந்துமே.

கேட்டு முனர்ந்தவர் கேசவற்காளன் றியாவரோ?

வாட்டமிலா வண்கை மாவலிவாதிக்க வாதிப்புண்டு

ஈட்டங்கொள் தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்கு இடர் நீக்கிய
கோட்டங்கைவாமனாய்ச் செய்த கூத்துக்கள் கண்டுமே.

6

கண்டும் தெளிந்தும் கற்றார் கண்ணற்காளன் றியாவரோ?

வண்டுண்மலர்த் தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்கு வாழுநாள்

இண்டைச் சடைமுடி ஈசனுடன் கொண்டு உசாக்செல்ல

கொண்டங்குத் தன்னொடும் கொண்டு உடன் சென்றதுணர் ந

க்கடமை

செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்தன் சீரன்றிக்கற்பரோ?

எல்லையிலாத பெருந்தவத்தால் பலசெய்ம்மிறை

அல்லவமரரைச் செய்யும் இரணியனாகத்தை

மல்லஸலரியுரவாய்ச் செய்தமாயம் அறிந்துமே

8

மாயமறிபவர் மாயவற்காளன் றியாவரோ?

தாயம் செறும் ஒரு நூற்றுவர்மங்க ஒரைவர்க்காய்கள் நாவகை

தேசமறிய ஓர் சாரதியாய்ச் சென்று சேனையை

நாசம்செய்திட்டு நடந்த நல்வார்த்தையறிந்துமே.

9

வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன் றியாவரோ?

போர்த்த பிறப்பொடுநோயொடு மூப்பொடு இறப்பிவெடிவிகாரு

பேர்த்து பெருந்துன்பம் வோற நீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச்சியூக்கை

சேர்த்து அவன்செய்யும் சேமத்தை எண்ணித் தெளிவுற்றே.

10

தெளிவுற்று வீவின் றி நின்றவர்க்கு இன்பக்கதி செய்யும் துயாவ

தெளிவுற்ற கண்ணனைத் தென்குரு கூர்ச்சடகோபன் சொல்

தெளிவுற்ற ஆயிரத்துள் இவைபத்தும் வல்லாரவர்

தெளிவுற்ற சிந்தையார் பாமருமுவுகத்துள்ளே.

11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம் கூட ஸினாக

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் விடு வசூலமூல ஸினாக

பற்றாம்விபவகுணப் பண்புகளை – உற்றுணர்ந்துரிமியில்லைக்க

மன்னினுள்ளோர் தமிழ்வை வாய்ந்துரைத்த மாறன் சொல்

பண்ணில் இனிதான் தமிழ்ப்பா.

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பூர்வாமஜெயம்

நாவினாயி காகாக்ஷாக்ஷி மதுதாரனம் தீவி
உணப்பிராச கக்ஷாமஸோய கணங்க ஸமித்தா
யகிக்கி சிரி விரி விரி விரி விரி விரி விரி விரி விரி விரி

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

3ம் திருவாய் மொழி

ஆரபிராகம்- ஆதிதாளம்

கோவைவாயாள் பொருட்டு ஏற்றினெருத்த மிறுத்தாய்! மதினி

லங்கைக்

கோவைவீயச்சிலை குனித்தாய்! குலநல்யானை மருப்பொசித்தாய்!
பூவைவீயா நீர்தூவிப் போதால் வணங்கேனேலும் நின்
பூவைவீயாம் மேனிக்குப் பூசும்சாந்து என்னென்குசமே.

பூசும்சாந்து என்னென்குசமே புனையும் கண்ணி எனதுடைய
வாசகம் செய்மாலையே வான்பட்டாடையும் அஃதே
தேசமான அணிகலனும் என் கைசுப்புச் செய்கையே
நாசன் ஞாலமுண்டுமிழுந்த எந்தை ஏகமூர்த்திக்கே.

ஏகமூர்த்தி இருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்தி பலமூர்த்தி
யாகி ஐந்து பூதமாய் இரண்டு சுடராய் அருவாகி
நாகமேறி நடுக்கடலுள் துயின்ற நாராயணனே! உன் பி ஆத்ரீபவி
ஆகமுற்று மகத்தடக்கி என் ஆவியல்லல்மாய்த்ததே.

மாயத்தலெண்ணி வாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த ஆயமாயனே! வாமனனே! மாதவா!

பூத்தண்மாலை கொண்டு உன்னைப்போதால் வணங்கேனேலும்
நின்

பூத்தண்மாலை நெடுமுடிக்குப் புனையும் கண்ணி எனதுயிரே.

கண்ணி எனதுயிர் காதல் கணகச் சோதி முடிமுதலா
என்னில் பல்கலன்களும் ஏலுமாடையும் அஃதே
நன்னி மூவுலகும் நவிற்றும் கீர்த்தியும் அஃதே
கண்ணென்ம்பிரானென்மமான் காலச்சக்கரத்தானுக்கே.

ஞாக்ஷோய தாநாக்ஷும்பால மலைப்பியசு ராஶுவின்டுரினான்வ
பப்புப்பியசு காத்ரிலை மினான்வ

வணாக நாவிக்ஷமாலை ரயீஸ் ஸ்ரீ

காலச்சக்கரத்தொடு வெண்சங்கம் கையேந்தினாய்!
ஞாலமுற்றும் உன்னுமிழுந்த நாராயணனே! என்றென்று
ஒலிட்டு நான்மூத்தால் ஒன்றும் வாராயாகிலும்
கோலமாம் என்னிட்டு உங்கமலமன்ன குரைகழலே.

6

குரைகழல்கள் நிட்டி மண்கொண்ட கோலவாமனா!

குரைகழல்கை கூப்புவார்கள் கூடடின்ற மாயனே!

விரைகொள்ளுவும் நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் உன்
உரைகொள் சோதித்திருவுருவும் என்னதாவி மேலதே.

7

என்னதாவி மேலையாய் ஏர்கொளேமூலகமும்

துன்னி முற்றுமாகி நின்ற சோதி ஞாலமுர்த்தியாய்

உன்ன தென்ன தாவியும் என்ன துன்னதாவியும்

இன்ன வண்ணமே நின்றாய் என்றுரைக்கவல்லேனே?

8

உரைக்கவல்லேன்லேன் உன்னுலப்பில் கீத்தி வெள்ளத்தின்

கரைக்கணென்று செல்வன் நான்? காதல்மையலேறி னேன்

புரைப்பிலாத பரம்பரனே! பொய்பிலாத பரஞ்சுட்டரே!

இரைத்து நல்லமேன் மக்களேத்த யானுமேத்தினேன்.

9

யானுமேத்தி ஏழுலகும் முற்றுமேத்தி பின்னையும்

தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்த எங்கெய்தும்?

தேனும்பாலும் கன்னலும் அழுதுமாகித்தித்திப்ப

யானும் எய்பிரானையே ஏத்தினேன் யானுயவேனே.

10

உய்வுபாயம் மற்றின்மை தேறிக் கண்ணாண் கழல்கள்மேல்

செய்யதாமரைப் பழனத்தென்னம் குருகூர்ச்சட்கோபன்

பொய்பில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்

வையம் மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணும் ஆழ்வர் மண்ணுடே.

11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கோவான ஈசன் குறையெல்லாம் தீரவே
ஓவாத காலத்து உவாதிதனை - மேவிக்
கழித்தடையக் காட்டிக் கலந்த குணமாறன்
வழுத்துதலால் வாழ்ந்தது இந்த மன்.

ஸ்ரீ தீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ தீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

1ம் திருமொழி

முகாரி ராகம் - அட தானம்

கையார் சக்கரத்து என் கருமாணிக்கமே யென்றென்று பொய்யே கைம்மை சொல்லிப் புறமே புறமேயாடி மெய்யே பெற்றெழுநிந்தேன் விதி வாய்க்கின்று காப்பாரார் ? ஜயோ ! கண்ணபிரான் ! அறையோ ! இனிப் போன்றே

போன்ற மாமருதின்னடுவே யென் பொல்லா மனியே தேனே ! யின்னமுதே ! யென்றென்றே சில கூட்டுச் சொல்லத் தானே வெம் பெருமானவ னென்னுகி யொழுந்தான் வானே மாநிலமே மற்று முற்று மென்னுள்ளனவே

உள்ளன மற்றுளவாப் புறமே சில மாயன் சொல்லிப் பவள்ளல் ! மனிவன்னனே யென்றென்றே யுன்னையும் வஞ்சிக்கும் கள்ள மனந்தவிர்ந்தே யுன்னைக் கண்டுகொண்டுயந் தொழுந்தேன் வெள்ளத் தனைக் கிடந்தாய் ! இனியுன்னைவிட்டென் கொள்வனே

என் கொள்வன் ? உன்னை விட்டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லியும் வன் கள்வனேன் மனத்தை வலித்துக் கண்ணநீர் சுரந்து நின்கணேருங்க வைத்தே யென தாவியை நீக்க கில்லேன் என் கண் மலின மறுத்தென்னைக்கூவிழுளாய் கண்ணனே

கண்ண பிரானை வின்னோ கருமாணிக்ககத்தை யமுதை நண்ணியும் நண்ணகில்லேன்டுடுவேயோருடம்பிலிட்டுத் தின்ன மழுந்தக்கட்டிப் பல செய்வினைவன் கயிற்றால் புண்ணை மறைய வரிந் தென்னைப் போகவைத்தாய் புறமே

புற மறக் கட்டிக் கொண்டிரு வல்வினையார் குமைக்கும் முறை முறை யாக்கை புக ஸொழுயக்கண்டு கொண்டொழுந்தேன் நிற முடை நாற்றந்தோட் செய்யவாய்ச் செய்ய தாமரைக்கண் அற முய ஸாழுயங் கைக் கரு மேனியம்மான்றனையே

அம்மானுளிப்பிரான்வனவ னெவ்லிடத்தான் ? யானுர் ? எம்மா பாலியர்க்கும் விதி வாய்க்கின்று வாய்க்குங் கண்மள்

கைம்மா துன் பொழித்தாய்! என்றுகைதலை பூசலிட்டே
மெய்ம்மாலா யோழிந் தேனெம்பிரானுமென் மேலானே

7

மேலாத் தேவர்களும் நிலத் தேவரு மேவித்தொழும்
மாலார் வந்தின நாளடியேன் மனத்தே மன்னினார்
சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ் செல்வழும் நன் மக்கரும்
மேலாத் தாய் தந்தையும் மவரேயினியாவாரே

8

ஆவாரார் துணை? யென்றலை நீர்க்கடலுள்ளமுந்தும்
நாவாய் போற் பிறவிக்கடலுள்ளின்றுநான் துளங்கத்
தேவார் கோலத் தொடுந் திருச் சக்கரஞ்சங்கினெடும்
ஆவா வென்றருள் செய்தடியேனெடு மானுனே

9

அனுனஞ்சடையா னென்றஃதே கொண்டு கந்து வந்து
தானே யின்னருள் செய்தென்னை முற்றவுந்தானுனை
மீனுயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க் குறளாய்க்
கானுரேனமுமாய்க் கற்கியாமின்னங் கார் வண்ணனே

10

கார் வண்ணன் கண்ணபிரான் கமலத்தடாவ் கண்ணன் றன் னை
ஏர்வள வொண்கழனிக் குரு கூர்ச்சடகோபன் சொன்ன
சீர் வண்ண வொண்டமி ழகள்ஸிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்
ஆர் வண்ணத் தாலுரைப்பாரடிக்கீழ்ப் புகுவார் பொலிந்தே

11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

கையாருஞ் சக்கரத்தோன் காதலின்றிக் கேயிருக்கப்
பொய்யாகப்பேசும் புறனுரைக்கு - மெய்யான
பேற்றையுபகரித்த பேரருளின் தன்மை தனைப்
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து

12

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்
கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை

13

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்
கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை

14

கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை கைவிப்பிரை

ஸ்ரீராம ஜெயம்

வெளியோடு கூத்துக்காரன் மிகுந்திபாபி கூத்து வைக்கு
ராகம்:- வஸந்தராகம் தாளம்:- ஆதி

1. கண்ணன் கழலினையை நன்னும் மனமுடையீர் தாவை என்னும் திருநாமம் திண்ணனம் நாரணமே
2. நாரணன் எம்மான் பாரணங்காளன் முடிவைச் சொல்கிறே வாரணந் தொலைத்த காரணன் தானே.
3. தானே யிலகெல்லாம் தானே படைத்திடந்து தானே யுண்டுமிழ்ந்து தானே யாள்வானே.
4. ஆள்வானாழி நீர் கோள்வா யரவனையொன் தாள் வாய் மலரிட்டு நாள் வாய் நாமரே.
5. நாமர் நாடோறும் வாடா மலர்கொண்டு யாவுயவகோயஞ்சீ பாமரவன் நாமம் வீடே பெறலாமே.
6. மேயான் வேங்கடம் காயா மலர் வண்ணன் கூத்துக்காரன் ராக பேயார் முலையுண்ட வாயான் மாதவனே.
7. மாதவனென்றென்று ஒது வல்லீரேல் தீதொன்றும் அடையா ஏதஞ் சாராவே.
8. சாரா ஏதங்கள் நீரார் முகில் வண்ணன் பேரா ரோதுவார் ஆரா ரமரரே.
9. அமரர்க் கரியானத் தமர்கட கெளியானை ஈச்சிரபயாறுக்குப்பு அமரத் தொழுவார்கட்கு அமரா வினைகளே.
10. வினைவஸ் லிருளென்னும் முனைகள் வெநுவிப்போம் சுனைநன் மலரிட்டு நினைமின் நெடியானே.
11. நெடியானருள் சூடும் படியான் சடகோபன் நொடியாயிரத்திப் பத்து அடியார்க்கருள் பேறே

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

கண்ணடியினையிற் காதலுறவார் செயலைத்
தின்னமுறவே சுருங்கச் செப்பியே - மன்னவர்க்குத்
தானுபதே சிக்கை தலைக் கட்டினான் மாறன்
ஆனபுகழ் சேர் தன்னருள்

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மாலைமலையைச் சொகலை நோயில் விழுத்தாலுமிருந்தாகவே
நாதாராயவி ரவுத்தாபாபியிருந்து சுயதைக் கடிசூஷமிடி முங்கி
ஸ்ரீராமஜெயம்

உழுந்திகரி சுயதைத்து ரவுத்தாகுரி கூமியம் துழுங்கி முங்கி
ஏ பவிதி

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

2-ம் திருவாய் மொழி

யவிரிக வழையிருந்து கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்

பொலிக பொலிக பொலிக போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்
நலியும் நரகமும் நெந்த நமனுக்கு இங்குயாதொன்றுமில்லை
கலியும் கெடும் கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன் பூதங்கள் - மன்மேல்
மலியப்புகுந்து இசைபாடி ஆடியுழிதாக் கண்டோம்.

கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கிணியன் கண்டோம்
தொண்மெ! எல்லீரும் வாரீர் தொழுது தொழுது நின்றார்ததும்
வண்டார் தண்ணந்து மூயான் மாதவன் பூதங்கள் மன்மேல்
பண்தான் பாடிநின்றாடப் பரந்து திரிகின்றனவே.

திரியும் கலியுகம் நீங்கித் தேவர்கள் தாழும் புகுந்து
பொயிகிதயுகம் பற்றிப் பேரின்ப் பெள்ளம் பெருக
கரியமுகில் வண்ணன் எம்மான் கடல்வண்ணன் பூதங்கள் - மன்மேல்
இரியப் புகுந்து இசைபாடி எங்கும் இடம்கொண்டனவே.

இடங்கொள்சுமயத்தெய்ல்லாம் எடுத்துக்களைவன்போலே
தடங்கடல் பள்ளிப்பெருமான் தன்னுடைப் பூதங்களேயாய்
கிடந்தும் இருந்தும் எழுந்தும் கீதம் பலபலபாடி
நடந்தும் பறந்தும் குனித்தும் நாடகம் செய்கின்றனவே.

செய்கின்றது என் கண்ணுக்கொன்றே ஒருக்கின்றது இவ்வுலகத்து
வைகுந்தன் பூதங்களோயாய் மாயத்தினால் எங்கும் மன்னி
ஜெமொன்றில்லை அரக்கர் அசரார் பிறந்தீருள்ளேரேல்
உய்யும் வகையில்லை தொன்னர்! ஊழிபெயர்த்திடும் கொன்றே. 5

கொன்றுயிருண்ணும் வியாதி பகைபசி தீயனவெல்லாம்
நின்று இவ்வுலகில் கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர் போந்தார்
நன்றிசை பாடியும் துள்ளியாடியும் ஞாலம்பாந்தார்
சென்று தொழுதுய்ம்மின் தொன்னர்! சிந்தையைச் செந்திருத்
தியே. 6

நிறுத்திரும் முள்ளத்துக்கொன்றும் தெய்வங்கள் உம்மையுய்யக்கொள்
மறுத்தும் அவனோடே கண்னர் மார்க்கண்டேயனும் கரியே
கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை.
இறுப்பதெல்லாம் அவன் மூர்த்தியாயவர்க்கே இறுமினே. 7

இறுக்கும் இறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும் தன்மூர்த்தி
நிறுத்தினான் தெய்வங்களாக அத்தெய்வ நாயகன்தானே
மறுத்திருமார் வனவன்தன் பூதங்கள் கீதங்கள்பாடு
வெறுப்பின்றி ஞாலத்து மிக்கார்மேவித் தொழுதுய்ம்மின்நீரே. 8

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனித் விருக்கை
நாவில்கொண்டு அச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே
ழுவில்புகையும் விளக்கும் சாந்தரூம் நீரும்மலிந்து
மேவித்தொழும் அடியாரும் பகவத்தும் மிக்கதுலகே. 9

மிக்க உலகுகள்தோறும் மேவிக் கண்ணன் திருமூர்த்தி
நக்கபிரானோடு அயனும் இந்திரனும் முதலாக
தொக்க அமார்குழாங்கள் எங்கும் பரந்தனதொன்னர்!
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகில் கவியுகமொன்று மில்லையே. 10

கலியுகமொன்று மின்றிக்கே தன்னடியார்க்கு அருள்செய்யும் மலியும் சுட்ரோளி மூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன் தன்னை கலிவயல் தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன் சுட்கோபன் ஒலிபுகழாயிரத்து இப்பத்து உள்ளத்தை மாசறுக்குமே.

11

ஸ்ரீ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பொலிக பொலிகவென்று பூமகள் கோன்தொண்டர் வயலிழித் தமில்வுதனைக் கண்டுக்ந்து வாழ்த்தி - உலகில் வயலிழித் திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்திய மாறன்சொல் எலு வயலிழுகாயு மருந்தாகப் போகும் மனமாசு.

ஸ்ரீ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். குக்கையுத்
**** வயலிழித்துக்கயவு கைய யாக்குது
ங்பப்பு ஸொலி ஏங்கீக்குயிழு ஏங்கு குவ
ாவிஸாகு பாகாகலி யத்து பயறாக

யஞ்சிப் பவித்துங்காகு யஞ்சாவயுது சுரிங்காகு
யஞ்சிப் பவித்துங்காகு சுவையுது சுரிங்காகு
ங்பப்பு பவித்துங்காகு சுபகுது சுரிங்காகு
ாவிஸாகு பாகாகலி சுரிப்பின குத்துப் பிஸ்யா

யஞ்சாகலி வயலிழுத்திச் சுவ தூஙு
கைய வயலிழுக்கரிச வயலிழுங்கு
ங்பப்பு வயலிழுங்கர்பக வயலிழுங்கு
ாவிஸாகு பாகாகலை வயலிழித்

பாகாகல் ஸொலி தூங்குத சுவைய பகாங்கு
ங்கு சுவைய தூங்குத கைகு சுபகுங்கு
ங்பப்பு ஸொலி பப்பர்ப்பு சுவைய தூங்கு
ாவிஸாகு முகைக்க வகாபப ப்பகாங்கு

குக்கை குக்கை குக்கை குக்கை குக்கை
குக்கை குக்கை குக்கை குக்கை குக்கை
ங்பப்பு குக்கை குக்கை குக்கை குக்கை
ாவிஸாகு குக்கை குக்கை குக்கை குக்கை

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த 4ம் திருவாய் மொழி

மோகனராகம் - அடதாளம்

ஆழியெழுச் சங்கும் வில்லுமெழு திசை
வாழியெழுத் தண்டும் வானுமெழு அண்டம்
மோழையெழு முடிபாதமெழு அப்பன்
ஊழியெழு உலகம் கொண்டவாரே 1

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி அர
வூறுசலாய் மலை தேய்க்குமொலி கடல்
மாறு சுழன்று அழைக்கின்ற வொலி அப்பன்
சாறுபட அழுதம் கொண்ட நான்றே 2

நான்றில ஏழ்மண்ணும் தான்த்தவே பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலை தான்த்தவே பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல் தான்த்தவே அப்பன்
ஊன்றி யிடந்து எயிற்றில் கொண்டநாளே. 3

நானு மெழு நிலநீருமெழு விண்ணும்
கோஞுமெழு எரிகாலுமெழு மலை
தானுமெழுச் சுடர்தானுமெழு அப்பன்
ஊழியெழு உலகமுண்ட வூணே. 4

ஊனுடை மல்லர் ததர்ந்த வொலி மன்னர்
ஆனுடைச் சேனை நடுங்கு மொலிவிண்ணுள்
எனுடைத் தேவர் வெளிப்பட்ட வொலி அப்பன்
காணுடைப் பாரதம் கையறை போழ்தே. 5

போழ்து மெலிந்த புனசெக்காரில் வான்திசை
சூழுமெழுந்து உதிரப்புனலா மலை
கீழ்து பின்ந்த சிங்கமொத்ததால் அப்பன்
ஆழ்துயர் செய்து அசுரரைக் கொல்லுமாறே. 6

மாறுநிரைத்து இரைக்கும் சரங்கள் இன
நாறுபினம் மலைபோல்புரா கடல்
அறுமடுத்து உதிர்ப்புன்லா அப்பன்
நீறுபட இலங்கை செந்ற நேரே.

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிக் கொண்டான் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியும் அன்லோன் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்தி கண்ணர் அப்பன்
நேர்சரிவாணன் தின்தோன் கொண்டவன்றே.

அன்றுமண் நீரெரிகால் விண்மலை முதல்விதைபவி
அன்றுசுடர் இரண்டு பிறவும் பின்னும் முறை கூவீரிசூ
அன்று மழையிர் தேவும் மற்றும் அப்பன்வயானிழி
அன்றுமுதல் உலகம் செய்ததுமே.

மேய்நிரை கீழ்புக மாபுரா ஈனை
வாய்நிறைறநீர் பிளிரிச் சொரிய இனுபுற்றிலுயபய்வகை
ஆநிரைபாடி அங்கே யொடுங்க அப்பன் கூக்குடி
தீமழை காத்துக் குன்ற மெடுத்தானே.

குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரோடும் கணக்குப்பியங்கு
ஒன்றிநின்ற சட்கோபனுரை செயல் காக்கர்மானம்
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள் இவை நுழைசித்திப்பயங்கு
வென்றி தரும்பத்தும் மேவிக் கற்பார்க்கே.

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழிவன்னன் தன் விசயமானவை முற்றும்காட்டி
வாழிதனாலென்று மகிழ்ந்து நிற்க - ஊழிலவை
தன்னை இன்றுபோல் கண்டு தானுரைத்தமாறன்சொல்
பன்னுவரே நல்லது கற்பார்.

ஸ்ரீ ஜியர் திருவடிகளே சரணம்:

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீ திரு மங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

மே - திருமொழி

காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்

வாணிலாமுறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள்
மாதரார் வனமுலைப்பயனே
பேணினேன் அதனைப்பிழையெனக்கருதிப்
பேதையேன்பிறவி நோயறுப்பான்
ஏனிலேன் இருந்தேன் எண்ணினேன் எண்ணி
இளையவர் கலவியின் திறத்தை
நாணினேன் வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன்
நெமிசாரணியத்துள் எந்தாய்! 1

சிலம்படியுருவிற்கரு நெடுங்கண்ணார்
திறத்தனாய் அறத்தையே மறந்து
புலம்படிந்துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
போக்கினேன் பொழுதினைவாளா
அலம்புரிதடக்கை ஆயனே! மாயா!
வானவர்க்கரசனே! வாணோர்
நலம்புரிந்திரைஞ்சும் திருவடி அடைந்தேன்
நெமிசாரணியத்துள் எந்தாய்! 2

குதினைப்பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து
சுரிகுழல் மட்டத்தையர் திறத்து
காதலே மிகுத்துக் கண்ட வாதிரிந்த
தொண்டனேன், நமன்தமர் செய்யும்
வேதனைக்கு ஒடுங்கி நடுங்கினேன்
வேலைவென்திரையல் மரக்கடைந்த
நாதனே! வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன்
நெமிசாரணியத்துள் எந்தாய்! 3

வம்புலாம் சூந்தல் மனைவியைத் துறந்து பிறர் பொருள் தாரமென்றிவற்றை நம்பினார் இறந்தால் நமன்தமர் பற்றி கரி ராணினாகவீ எற்றிவைத்து, எரி யெழுகின்ற செம்பினாலியன்ற பாவையைப் பொருள் கரி ராணினாபாவீ! தழுவென மொழிவதற்கு அஞ்சி நம்பனே! வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன் நைமிசாரணியத்துள் எந்தாய்!

இடும்பையாலடர்ப்புண்டு இடுமினோதுறட்றென்று
இரந்தவாக்கு இல்லையே யென்று
நெடுஞ் சொலால் மறுத்த நீசனேன் அந்தோ!
நினைக்கிலேண் வினைப்பயன் தன்னை
கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார் தமரார்
படுவதோர் கொடுமிறைக்கு அஞ்சி
நடுங்கி நான்வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள் எந்தாய்!

கோடிய மனத்தால் சினத்தொழில் புரிந்து
திரிந்து நாயினத்தொடும் தினைத்திட்டு
ஓடியும் உழன்றுமூயிர்களே கொன்றேன் கூத்தும் கூக்கால
உணர்விலேணாதலால் நமனார் பாடியைப் பெரிதும் பரிசு மித்திட்டேன் பரமனே! பாற்கடல் கிடந்தாய்!
நாடி நான்வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள் எந்தாய்!

நெஞ்சினால் நினைந்தும் வாயினால் மொழிந்தும்
நீதியல்லாதன செய்தும்
துஞ்சினார் செல்லும் தொல்நெறி கேட்டே
துளங்கினேன் விளங்கனி முனிந்தாய்!
வஞ்சனேன் அடியேன் நெஞ்சினில் பிரியா
வானவா! தானவர்க்கு என்றும்
நஞ்சனே! வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள் எந்தாய்!

எவினார்கலியார் நலிகவென்று என்மேல்
எங்ஙனே வாழுமாறு? ஜவர்!
கோவினார் செய்யும் கொடுமையை மதித்தேன்
குறுங்குடி நெடுங்கடல்வண்ணா!
பாவினாரின் சொல்பல் மலர் கொண்டு உன்
பாதமே பாவி நான் பணிந்து என்
நாவினால் வந்து உன்திருவடி அடைந்தேன்
தெநமிசாரணியத்துள் எந்தாய்!

8

ஶனிடைச்சுவர் வைத்து என்பதான் நாட்டி
உரோமம் வேய்ந்து ஒன்பது வாசல்
தானுடைக்குரம்பை பிரியும்போது உன்தன்
சரணமே சரண மென்றிருந்தேன்
தேநுடைக் கமலத் திருவினுக்கரசே!
திரரகொள்மா நெடுங்கடல் கிடந்தாய்!
நானுடைத் தவத்தால் திருவடி அடைந்தேன்
தெநமிசாரணி யத்துள் எந்தாய்!

9

ஏதம் வந்தணுகா வண்ணம் நாம்என்னி
எழுமினோ தொழுது மென்று இமையோ
நாதன் வந்திறைஞ்சும் தெநமிசாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்து
காதலே மிகுத்த கலியன் வாயொலிசெய்
மாலைதான் கற்று வல்லார்கள்
ஒதநீர் வையம் ஆண்டு வென்குடைக்கீழ்
உம்பரு மாகுவர் தாமே.

10

ம்குத்திழாவடி ஸாலாபாம ம்குத்துக்குரி ஸாலகித்துகி
ம்குத்துக்குரி ம்குத்துக்குரி ஸாலகித்துகி
ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
யாகுற்றின்று ஸைக்கிளாஸம் ஸைக்கிளாஸம்
நாயரிபி ஸைக்கிளாஸம் க்யாவிஷுட ஸைக்கிளாஸம்
ம்குத்துக்குரி குக்கரமாகு! பாலாம
ஸ்ரீகிருஷ்ண குக்குஷம்! காவிசுந்து
யாகுற்றா ஸ்ரீக்கிருஷ்ணபிரு

ପ୍ରକାଶକ ନାମିତିତ୍ୟାମ

శ్రీ రామచింద్రమ

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்து

25 - திருமொழி

2ம் - திருமொழி

- அரவணையாதியான் காப்பாற் பினிபோக்கல் -

கிழமூலாகுற்றுப்பீசி பியாகட்டராகம்-ரூபகதாளம் கைவிரியை வழங்குவதற்கு முன்வரையில் செய்து வருகின்றன.

நெய்க் குட்டத்தைப் பற்றிஏற்றும் - எறும்புகள் போலனிரந்து எங்கும் கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள்! காலம்பெற உய்யப் - போவின் மெய்க்கொண்டு வந்து பகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார் பைக்கொண்ட பாம்பனையோடும் மன்ற ஒஸ்து ஆங்கார்ட்டிக்கா

பிரிப்பாக வரும் பெறும் காலத்தில் நினைவு செய்ய வேண்டும்.

சித்திரகுப்த னெழுத்தால் தென்புலக்கோன் பொறியொற்றி வைத்த இலக்ஷ்மினை மாற்றித் தூதுவர்ஷை யொளித்தார் முத்துத் திரைக்கட்டு சேர்ப்பன் முதறிவாளர்முதல்வன் பக்தர்க்கமுதன் அடியேன் பண்டன்று பட்டுளம் காப்பே.

வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து வன்புலச் சேவையதாக்கி கயிற்றும் அக்காணி கழித்துக் காலிடைப் பாசம் கழற்றி எயிற்றிடை மண்கொண்டந்தை இராப்பகல் ஒதுவித்து என்னென்ப பயிற்றிப் பணிசெய்யக் கொண்டான் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 3

மங்கிய வல்வினை நோய்காள்! உமக்கும் ஓரவல்வினைகண்டூர் இங்குப் புகேன்மின்புகேன்மின் எளிதன்று கண்டூர் புகேன்மின் சிங்கப் பிரானவன் எம்மான் சேரும் திருக்கோயில் கண்டூர் பங்கப்படாது உய்யப்போமின் பண்டன்று பட்டினம்தூர்பே.

மாணிக் குறளுவாய் மாயனை என் மனத்துள்ளே
பேளிக்கொள்ளர்ந்து புகுதவைத்துக் கொண்டேன் பிறிதின்றி
மாணிக்கப் பண்டாரம் கண்மூர் வலிவன் குறும்பர்களுள்ளீர்!
பாணிக்க வேண்டா நடமின் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே.

5

உற்றவுறு பினிநோய்காள்! உமக்கு ஓன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்
பெற்றங்கள் மேய்க்கும்பிரானார் பேணும் திருக்கோயில் கண்மூர்
அற்றமுரைக்கின்றேன் இன்னம் ஆழ்வினைகாள்! உமக்கு இங்கு ஓர்
பற்றில்லை கண்மூர் நடமின் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே.

6

கொங்கைச் சிறுவரையென்னும் பொதும்பினில் வீழ்ந்துவழுக்கி
அங்கோர்முழுமினில் புக்கிட்டு அழுந்திக்கிடந்துழல்வேணை
வங்கக்கடல் வண்ணன் அம்மான் வல்வினையாயின மாற்றி
பங்கப்படாவண்ணம் செய்தான் பண்டன்று பட்டினம்காப்பே.

எதங்களாயின வெல்லாம் இறங்கலிடுவித்து என்னுள்ளே
பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து
போதில் கமலவன்னென்றுசம் புகுந்து எனசென்னித்திடால்
பாதவிலச்சினை வைத்தார் பண்டன்று பட்டினம் காப்பே.

8

உறகலுறகலுறகல் ஓண்கட ராழியே! சங்கே!
அறவெறி நாந்தகவாளே! அழகிய சார்ங்கமே! தண்டே!
இறவுபடாமலிநுந்த என்மூர் உலோக பால்க்காள்!
பறவையரையா! உறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின்.

9

அரவத்த மனியினோடும் அழகிய பாந்கடலோடும்
அரவிந்தப் பாவையும் தானும் அகம்படிவந்து புகுந்து
பரவைத்திரைபலமோதுப் பன்னி கொள்கின்ற பிரானை
பரவுகின்றான் விட்டுச் சித்துள் பட்டினம் காவற் பொருட்டே.

10

ஸ்ரவங்காரணமிழ்வாடு வசுக்வட ஸ்ராக்மாஷ கைகிளம் மலிமிப
குமியி பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் மலாபி பக்மிப
நாயங்கார செபிராவிலை வழுக்க ஸ்ராக்மாபிப புகுந்து
பீரங்காஷப முக்காஸப குமிபவிப்பயம் குமாபக்காப

திரு மங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த திருநெடுந்தாண்டகம்

நூபவிழுமிசிஞ்சாகாயவினாலே ஒருஷிக்காலிலோ என்று வருஷாக்கிலே
கல்யாணிராகம் - அடதாளம்
நூபவிழுமிசிஞ்சாகாலே ஒருஷிக்காலிலோ என்று வருஷாக்கிலே
மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேதம் நான்காய்
விளக்கொளியாய் முனைத்தெழுந்த திங்கள் தானாய்
மின்னுருவாய் முன்னுருவிற் பினிமுப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாய் இறப்பதற்கே எண்ணாது எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவிற் பூதமைந்தாய்ப்
புனலுருவாய் அனலுருவில் திகழும் சோதி
தன்னுருவாய் என்னுருவில் நின்ற எந்தை
தனிர்ப்புரையும் திருவடி எந்தலைமேலவே.

குழுக நீரை நீகங்கூயா ஜோக முங்கலி துகை ஹாகவி கூகங்தாக
நூபவிழுமிசிஞ்சாக நீயிலுகி நீங்கூயா முங்கியாக சாக நீகங்கூகவி
கூகங்கூகி துர்ம துர்ம ஸ்ருமி கூகு துர்ம ஸ்ருமி கூகு கூகு கூகு கூகு
யிலுப்பிலாக கூகு கூகு வூகை கூகுக்காலே பாய கூகுக்காலே

திருப்பல்லாண்டு
நாட்டைராகம் - அடதாளம்

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம்பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வெலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார்சோதி வெத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர் புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே.

எ பிரிவி கேங்கலி முங்கிலும் துர்மிலி நீப்பும் கூகுக்காலே

ஸ்ரீராமஜெயம்

நாகபாசப் படலம்

கெஞ்சாழ்வார் வருகை

இத்தன்மை யெய்து மளவின்கணின்ற விமையோர்கள் ஞசியிதுபோய் எத்தன்மை யெய்தி முடியுங்கொலென்று குலைகின்ற வெஸ்லை யதன் வாய்

அத்தன்மை கண்டு புடைநின்ற வண்ணல் கலுழுன்றனன் பின்மிசையால் சித்தந் நடுங்கி யிது தீர மெள்ள விருஞ்சுடு வந்து தெவிவான் . 1

அசையாத சிந்தை யரவாலனுங்க வழியாத வுள்ளமழிவான் இசையா விலங்கை யரசோடு மண்ண வருளின்மை கண்டு நயவான் விசையாலனுங்க வடமேரு வைய மொளியால் விளங்க விமையாத் திசையானை கண்கள் முகிழா வொடுங்க நிறைகால் வழங்கு சிறையான் 2

காதங்கள் கோடி கடை சென்று காணு நயனங்கள் வாரி கலுழுக் கேதங்கள் சூர வயர்கின்ற வள்ளல் திருமேனி கண்டு கிளர்வான் சீதங்கொள் வேலை யலை சிந்த ஞால மிருள் சிந்த வந்த சிறையான் வேதங்கள் பாட வுலகங்கள் யாவும் வினை சிந்த நாகமெலிய 3

அல்லைச் சுருட்டி வெயிலைப் பரப்பி யகலாசை யெங்கு மழியா வில்லைச் செலுத்தி நிலவைத் திரட்டி விரிகின்ற சோதி மினிர ஸ்லைக் குமிற்றி யெரிகின்ற மோலி மிடை நின்ற மேரு வெனுமத் தொல்லைப் பொருப்பின் மிசையே விளங்கு சுட்ரோனின்மும்மை சுடர 4

நன்பால் விளங்கு மணிகோடி யோடு நளிர் போது செம்பொன் முதலாத் ன்பாலியைந்த நிழல் கொண்டமைந்த தழுவாது வந்து தழுவ மின்பாலியன்ற தொருகுன்றம் வானின் மினிர் கினன்ற தென்ன வெயிலோன்

நன்பாலெழுந்து வடபால் நிமிர்ந்து வருகின்ற செய்கை தெரிய 5

பன்னாகர் சென்னி மணிகோடி கோடி பலர் கொண்டு செய்த வகையா
மின்னாலியன்று தென்லாய் விளங்கு மிஸிர் பூண்வயங்கும் வெயில்கால
பொன்னாலியன்று நகையோடை பொங்க வன மாலை மார்பு புரளத்
தொன்னாள் பிரிந்த துயர் தீர வண்ணல் திருமேனி கண்டு

தொழுவான் . 6

முடிமேல் நிமிர்ந்த முகிழேறு கையன் முகின் மேல் நிமிர்ந்த
வொளியான்
அடிமேல் விழுந்து பணியாமல் நின்ற நிலையுன்னி யுன்னி யழிவான்
கொடிமேலிருந்தில் வுலகே மொடேழு தொழு நின்ற கோளு
யிலனாய்ப்
படிமே லெழுந்து வருவான் விரைந்து பலகால் நினைந்து
பணிவான் 7

வந்தான் மறைந்து பிரிவால் வருந்து மலர் மேஸயன் தன் முதலோர்
தந்தாதை தாதை யிறைவா மறைந்து விளையாடுகின்ற தனி யோய்
சிந்தா குலங்கள் களைவாய் தளர்ந்து துயர்கூர வென்ன செயலோ
எந்தாய் வருந்த ஒட்டையாய் வருந்த வென வின்ன பன்னி
மொழிவான் 8

தேவாதி தேவர்ப்பராலு முந்து திருநாம மோது செயலோய்
மூவாதெ நாளு மூலகேமொடேழு மரசாளு மேன்மை முதல்வா
மேவாத வின்ப மவை மேவி மேவ நெடுவீடு காட்ட முடியாய்
அுவாய் வருந்தி யழிவாய் கொலாரில் வதிரேக மாயை யறிவார் 9
எழுவா யெவர்க்கு முதலாகி யீறோடிடையாகி யெங்கு முளையாய்
வழுவாத வர்க்கும் வர்மீய வல்லை யவரால் வரங்கள் பெறுவாய்
தொழுவா யுணர்க்கி தொடராத தன்மை யுருவாய் மறைந்து துயரால்
அழுவா யொருத்த னுளை போலு மாரில் வதிரேக மாயை

யறிவார் 10

உன்னொக்க வைத்த விருவர்க்கு மொத்தியொருவர்க்கு முன்மை
முன்னொக்க நிற்றி யுலகொக்க வொத்தி முடிவொக்கி னொன்று
ந்யாயாகவே நிறுதி இன்முகைகளே கீழாடும் முடியாய்

பாலம்பிய யனை காவிரை சுரிய தோலை நிறு தங்கவிழு.

என்னொக்கு மின்ன செயலோ லிதென்னி லிருளொக்கு காக்கி
மூழப் பாய வோ ஸூ காக்கி பகாவிக்கு மென்றுவிழியாய்
அந்நொப்ப மேகோல் பிறிதே கொலாரிவ்வதிரேக மாயைக்கால
யறிவார்

11

வாணாளளி ததி முடியாமல் நீதி வருநாரு நிற்றி மறையோய்
பேணாயுனக்கோர் பொருள் வேண்டு மென்று பெறுவானருத்தி
பிழையாய் ஊணாயுயிர்க்கு முயிராகி நிற்றி யுணர்வாய் பெண்ணினுருவாய்
ஆணாகி மற்று மலியாகி யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்.

12

தானந்த மில்லை பல வென்னு மொன்று தனியென்னு மொன்று
தவிரா
ஞானந் தொடர்ந்த சூடரென்று மொன்று நயனந் தொடர்ந்த
வொளியால்
வானந் தொடர்ந்த பதமென்னு முன்னை மறை நாலின்வந்த
முறையால்

ஆனந்த மென்னு மயலென்னு மாரிவ வதிரேக மாயை
யறிவார்.

மீன்கலை வகையை குாகால் குவியூபிக்கீஸூ குாக தாங்கை
மாயை பாக குல்கூரி வை கீவி கீவி கை பங்கி தாக்கு
மீனாத வேத முடிவின் கண் நின்னை மெய்யாக மெய்யினினையும்
கேளாத வென்று பிறவென்று சொன்ன கெட்டுவார்கள் சொன்ன
கடவான்
மாளாத நீதி மிகழாமை சிள்ளையிமான் மில்லை வறியேர்
ஆளாயும் வாழ்தி யரசாளது காரிவ வதிரேக மாயை யறிவார்.

14

சொல் லொன்றுரைத்தி பொருளாதி தூய மறையுந் துறந்து
வகையை குக்காலைக்கீத்தை குக்காலைக்கீத்தை கதிரிவாய்
வில்லொன்றெடுத்தி சரமொன்றெடுத்தி மினிர் சங்க மங்கை
ஏங்காலை கீக்காலை கீக்காலை ககாலை கீக்காலை ககாலை ககாலை
கொல்லென்றுரைத்தி கொலையுண்டு நிற்றி கொடியாயுன்
மாயை யறியேன்
அல்லென்று நிற்றி பகலாதி யாரிவ வதிரேக மாயை யறிவார்.

15

மறந்தாயு மொத்தி மறவாயு மொத்தி மயலாகும் யானு மறியேம்
துரந்தாயு மொத்தி துறவாயு மொத்தி யோரு தன்மை சொல்ல வரியாய்
பிறந்தாயு மொத்தி பிறவாயு மொத்தி பிறவாமல் நல்கு பெரியோய்
அறந்தானிறுத்த வரிதாக வாரிவ வதிரேக மாயை யறிவார். 16

வினை வர்க்க முற்று முடனே படைத்தி யவை யெய்தி யென்றும்
நினைவர்க்கு நெஞ்சி னுறுகாம முற்றி யறியாமை நிற்றி மனமா
முனைவர்க்கு முத்தி யமர்க்கு மற்றிம் முழுமுட ரென்னு முதலோர்
அனைவர்க்கு மொத்தி யறியாமை யாரிவ வதிரேக மாயை
யறிவார். 17

எறிந்தாரு மேறு படுவாருமின்ன பொருள் கண்டி ரங்கு பவரும்
செறிந்தாரினுண்மை யெனலாய தன்மை தெரிகின்ற துண்ண திடையே
பிறிந்தார் பிறிந்த பொருளோடு போதி பிறியாது நிற்றி பெரியோய்
அறிந்தாரறிந்த பொருளாதி யாரிவ வதிரேக மாயை யறிவார் 18

பேராயிரங்கருடையாய் பிறந்த பொருள் தோறு நிற்றி பிரியாய்
தீராய் பிரிந்து திரிவாய் திறந்தொறவை தேறு மென்று தெளியாய்
கூராழியங்கை யுடையாய் திரண்டொருஞ்சுவாதி கோடலுரி போல்
ஆராயினேது மிலையாதி யாரிவ வதிரேக மாயை யறிவார் 19

என்றின்ன பன்னி யழிவா வென்றிந்த வெறிசோதி கீற விருள் போய்ப்
பொன்றுன்னி யன்ன வெயில் வீசுகின்ற பொருள் கண்டு நின்ற
நின்றுன்னி யுன்னி யிவன் யாவுவென்னு நிமிர்க்கின்ற வெல்லை நிமிரச்
சென்றுன்னு முன்ன ருடனாயினானிவ் வுலகேழு முடு சிறையான் 20

வாசங்கலந்த மரை நாள் நூலின் வகையென்ப தென்னை மழையென்று
ஆசங்கை கொண்ட கொடைமீனி யண்ணல்சடையன்றன

வெண்ணெயனுகும்

தேசங்கலந்த மறைவானர் செஞ் சொலறிவாள ரென்றிம் முதலோர்
பாசங் கலந்த பசிபோலகன்ற பதகன் துரந்த வூரகம்

பல்லாயிரத்தின் முடியாத பக்க மவை வீச வந்து படர்கால்
செல்லா நிலத்தி னிருளாதல் செல்ல வுடனின்ற வாளி சிதறுற்று
எல்லா விதத்து முனர்வோடு நண்ணி யிவனே பிழைக்கு மெனவோர்
வஸ்ஸானொருத்த னிடையே படுத்த வடுவான மேனி வடுவும் 22

தருமத்தினொன்று மொழுகாத செய்கை தழுவிப் புனர்ந்த கையால்
உருமொத்த வெங்கண் வினைதீய வஞ்சருட லுய்ந்த தில்லை யுலகின்
கருமத்தினின்ற கவிசேனை வெள்ள மலர் மேயவ் வள்ளல் கடைநாள்
நிருமித்த வென்ன வுயிரோ டெழுந்து நிலை நின்ற தெய்வ
நெறியால் 23

இளையானமுந்து தொழுவானை யன்பினி னன்யார் மார்பினனையா
விளையாத துன்பம் விளைவித்த தெய்வம் வெளி வந்த தென்ன வியவாக்
கிளையாரினின்ன துணையோரையாவி கெழுவாவெழுந்து தழுவா
முளையாத திங்களுகிரான் முன் வந்து முறை நின்ற வீரன்
மொழிவான் 24

ஜய நீ யாரை யெங்களாருந்தவப் பயத்தின் வந்திங்கு
எய்தினை யுமிரும் வாழ்வு மீந்தனை யெம்மனோரால்
கையுறை கோடற் கொத்த காட்சியை யல்லை மீட்சி குற்றில் பாரி
செய்திற மிலையா லென்றான் தேவர்க்குந் தெரிகிலாதான் . 25

பொருளினி யுனர வேறு புறத்து மொன்றுண்டோ புந்தித்
தெருளினை யுடையராயிற் செயலருங் கருணைச் செல்வம்
அருளினை வரவின் வந்த வாழ்க்கையீ தாகின் வாயால்
அருளினை யென்னி னெய்த வரியான வளவோ வைய . 26

கண்டிலை முன்பு சொல்லக் கேட்டிலை கட்டெனான் றெம்பால்
கொண்டிலை கொடுப்பதல்லாற் குறையிலை யிது நின் கொள்கை
உண்டிலை யென்ன நின்ற வுயிர் தந்த வுதவி யோனே
பண்டிலை நண்பு நாங்கள் செய்வதென் பகர்தி யென்றான் . 27

பறவையின் குலங்கள் காக்கும் பாவகன் பழைய நின்னோடு
உறவுள் தன்மை யெல்லா முனர்த்துவனருக்க ணோடம்
மறவினை முடித்த பின்னார் வருவனின்னுழையன் மாயப்
பிறவியின் பகைகு நல்கு விடையெனப் பெயர்ந்து போனான். 28

ஆரியனவனை நோக்கி யாருமிருதவியாதும்

காரியமில்லான் போனான் கருணன்யோர் கடன் மைய்தால் பேரியலானர் செய்கை யூதியம் பிடித்து மென்னார் மாரியை நோக்கிக் கைம்மா நியற்றுமோ வையமென்றான். 29

யார் யாவரை கூறியானால் - யார் கதுகால கால் மாலையால்

யார் காத்துப்பிழைத்துவது - யார் காத்துப்பிழை கிழுத்துவது
யார் காத்துப்பிழை காத்துப்பிழை சுபம் - யார் காத்துப்பிழை கிழுத்துவது

யார் காத்துப்பிழை காத்துப்பிழை - யார் காத்துப்பிழை கிழுத்துவது
யார் காத்துப்பிழை காத்துப்பிழை - யார் காத்துப்பிழை காத்துப்பிழை

யார் காத்துப்பிழை காத்துப்பிழை - யார் காத்துப்பிழை காத்துப்பிழை

வாங்கை மாஞ்சயவீடு

யார் குபிகா யாதுத ஸீஷன் - யார் காஷ்ட ஜ காலுக்கிள்கால
யார் குதால குரிமோய்கால குதுபி - யார் குதுவள குதுபி காகா
யார் குபகுலும் குடிக்கிள்காலது - யார் குபகுலிலிக்கிள்காலது
யார் குதக்குவி ரித்துப்பாக்குதி - யார் குதக்குப்பாக்கு குதுக்கு
யார் குகிள்காயது ஸிக்கிள்கு - யார் குகிள்கு குகுப்பு குதுக்கு
யார் குதுப குதுப குதுபாக்கு - யார் குதுக்குப்பிழுடி குதுபி

வாங்கை மாஞ்சாலு

யார் குளாஸ்தி குபாக்கிப்பாலு - யார் குமாப குதுகுலத்தாங்கு
யார் குதிக்கும் குருக்குப்புக்கு, - யார் குதிக்கும், குகுக்கும் கும்புக்கு
யார் குகிள்காயது குகுக்குப் - யார் குமிள்கிள்கு குகிள்குது
யார் குதுகு குவுக்குலத்தாலுக - யார் குயாகும் குதுக்குக்காலப்பாலு
யார் குப்பாக்குக் குதுக்குக்கிள்கு - யார் குதுக்குக்குப்பு குபிப்பாலு
யார் குதுகுக்குக்குப்புக்கு - யார் குப்பாக்கு குதுகு குப்பு

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரப் பரமப் பிரம்மனேநம்

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

சுத்த ப்ரஹ்ம பராத்பர ராம - காலாத்மக பரமேஸ்வர ராம
ஸேஷதல்ப ஸூக தித்ரித ராம - ப்ரஹ்மாத்யமர ப்ரார்த்தித ராம
சன்டகிரணகுல மண்டந ராம - ஸ்ரீமத் தஸரத நந்தந ராம
கெளாஸ்யா ஸூக வர்த்தந ராம - விஸ்வாமித்ர பரியதம ராம
கோர தாடகாகாதக ராம - மார்சாதி நிபாதக ராம
கெளானிக மகஸம்ரக்ஷக ராம - ஸ்ரீமதஹல்யோத்தாரக ராம
கெளதமமுநி ஸம்பூஜித ராம - ஸூரமுநிவரகண ஸம்ஸ்துத ராம
நாவிக தாவித மக்ருதுபத ராம - மிதிலாபுரஜந மோஹக ராம
விதேஹ மாநஸ ரஞ்ஜக ராம - த்ரியம்பக கார்முக பஞ்ஜக ராம
ஸ்தோர்ப்பித வர மாலிக ராம - க்ருதவைவாஹி கெளதுக ராம
பார்க்கவ தாப்ப விநாஸக ராம - ஸ்ரீமதயோதயா பாலக ராம.

அயோத்யா காண்டம்

அகணிதகுணகண பூஷித ராம - அவநீ தநயா காமித ராம
ராகாசந்தர ஸமாநந ராம - பித்ரு வாக்யாஸ்ரித காநந ராம
ப்ரியகுஹ விநிவேதிதபத ராம - தத்கூலாலிதநிஜ மக்ருதுபத ராம
பரதவாஜ முகாநந்தக ராம - சித்ரகூடாதரி நிகேதந ராம
தஸரத ஸந்தத சிந்தித ராம - கைகேயீ தநயார்த்தித ராம
விரசித நிஜபித்ருகர்மக ராம - பக்தார்ப்பித நிஜ பாதுக ராம

ஆரண்ய காண்டம்

தண்டகாவநஜந பாவந ராம - துஷ்டவிராத விநாஸத ராம
ஸரபங்க ஸாதீஷண அர்ச்சித ராம - அகஸ்த்யாநுக்ரஹ வர்த்தித ராம
க்ருதராதிப ஸமஸேவித ராம - பஞ்சவம தடஸாஸ்தித ராம
சூர்ப்பணகார்த்தி விதாயக ராம - கரதூஷணமுக சுதக ராம
ஸ்தோப்பிய ஹுரிணாநுக ராம - மார்சார்த்தி க்ருதாஸாக ராம
விநஷ்ட ஸ்தோந்வேஷக ராம - க்ருதராதிப கதி தாயக ராம
ஸபரி தத்த பலாஸந ராம - கபந்த பாஹுக்சேதந ராம

கிழ்கிந்தா காண்டம்

ஹநுமத் ஸேவித நிஜபத ராம - நதஸூக்ரீவாபீஷ்டத ராம ராமய
கர்வித வாலி ஸம்ஹாரக ராம - வாநர தூத ப்ரேகை ராம
ஹி தகர லக்ஷ்மன ஸம்யுத ராம - வார கந்த சுருங்கஷ்ட
வா நாகீ ஸமூப தங்க வார நார மகா பிபார
ஸாந்தர காண்டம்

கபிவர ஸந்தத ஸம்ஸ்மருத ராம - தத்கதி விக்ந தவம்ஸக ராம
ஸீதாப்ராணாதாரக ராம - துஷ்ட தஸாநந தூஷித ராம
ஸிஷ்ட ஹநுமத் பூஷித ராம - ஸீதோதிதகா காவந ராம
க்ருத சூடாமனி தர்ஸந ராம - கபிவர வசநாஸ்வாஸித ராம

யுத்த காண்டம்

ராவண நிதந ப்ரஸ்தித ராம - வாநர ஸைந்ய ஸமாவருத ராம
ஸௌஷித ஸரிதீஸாரத்தித ராம - விபீஷணாபய தாயக ராம
பர்வத ஸேது நிபந்தக ராம - கும்பகர்ண ஸிரச்சேதக ராம
ராசஷ்ல ஸங்க விமர்தக ராம - அஹி மஹி ராவண சாரண ராம
ஸம்ஹுருத தஸமுக ராவண ராம - விதிபவமுகஸார ஸம்ஸ்துத ராம
கஸ்தித தஸரத வீக்ஷித ராம - ஸீதா தர்ஸந மோதித ராம
அபிஷிக்த விபீஷண நத ராம - புஷ்பக யாநாரோ ஹண ராம
பரதவாஜாபிநி சேவணராம - பரத ப்ராண ப்ரியகர ராம
ஸாகேதபுரி பூஷண ராம - ஸகல ஸ்வீய ஸமாநத ராம
ரத்ந லஸத பீடாஸ்தித ராம - பட்டாபிசேகாலங்கருத ராம
பாரத்திவகுல ஸம்மாநித ராம - விபீஷணார்பபித ரங்கக ராம
கீஸ்குலாநுகர ஹகர ராம - ஸகலஜீவ ஸம்ரக்ஷக ராம
ஸம்ஸ்த லோகாதாரக ராம.

உத்தர காண்டம்

ஆகத முநிகண ஸம்ஸ்துத ராம - விஸ்ருத தஸகண்டோத்பவ ராம
ஸீதாலங்கந நிர்வருத ராம - நீதி ஸூரக்ஷித ஜநபத ராம
விபிந தயாஜித ஜநகஜ ராம - காரித ஸவணாஸாரவத ராம
ஸ்வர்க்கத ஸம்புக ஸம்ஸ்துத ராம - ஸவதந்ய குஸலவ நந்தித ராம
அஸ்வமேத க்ரது தீக்ஷித ராம - காலாவேதித ஸூரபத ராம
ஆயோத்யகஜந முத்தித ராம - விதிமுக விபுதாநந்தக ராம
தேஜோமய நிஜஞபக ராம - ஸம்ஸ்ருதி பந்த விமோசக ராம
தர்ம ஸ்தாபந தத்பர ராம - பக்திபராயன முக்தித ராம
ஸர்வசராசர பாலக ராம - ஸர்வ பவாமய வாரக ராம
வைகுண்டாலய ஸம்ஸ்தித ராம - நித்யாநந்த பதஸ்தித ராம
ராம ராம ஜய ராஜா ராம - ராம ராம ஜய ஸீதா ராம

പയഹുര മന്ത്രി തശരത രാമ - ജയ ജയ മന്ത്രി ചീതാ രാമ ത്വദ്ധു
മന്ത്രി കരാജ്യമന്ത്രി രാമ - സന്ത്രി സാപവിപവോതയ രാമ നിർക
ആനന്തരാമന്ത്രി വർഷക രാമ - ആസിതു വത്സല ജയജയശരാമ രാമ
രകുപതി രാകവ രാജൂ രാമ - പതിത പാവന ചീതാ രാമ.

യാ കാമ്പമുട്ട് ശ്രീ നാമ രാമാധൻമ സമ്പൂരണമ്.
യാ ശ്രീകൃഷ്ണരാമ - എന്തു - യാ കരാത്രാകാരാധിക്രമി
യാ ശ്രീകൃഷ്ണരാമ *****പാര ത്രിപു ത്വദ്ധു എന്തി
യാ ശ്രീകൃഷ്ണരാമ രാമപിക - യാ ശ്രീകൃഷ്ണരാമ ശ്രീ
ശ്രീരാമജൈയമ്

ശ്രീ ആങ്ങഞ്ചേരി അംഗ്രോത്തിര നാമാവണിയിൻ
വിഴയ വൈലക്ഷണ്യമ്

ഓമ തത്വ ഞാൻ പരതായ നമഃ -
ഉന്നമൈയാൻ ആത്മ ഗൂണത്തൈലകോരുക്കു വിണങ്കുമ്പാടി
കാട്ടിയവർ .
ഓമ സർവ മാധ്യ വിപാരജന നമഃ -
ഒവവകൈ മായൈയാൻ അങ്ഞാൻ ഇരുന്നേയും പോകക്കാട്ടതുക
കൊണ്ടവർ .
ഓമ സർവലോക ചാരിഞ്ഞേനമഃ - എ

ഓമ മനോജവായ നമഃ -
മണോ വേകത്തിലും മിക്ക വേകത്തൈ ഉത്തേയവർ .
ഓമ സർവ തുഃക ഖരായ നമഃ -
തമ്മൈ പക്തിചെയ്യും അഡിയാർക്കിൻ തുക്കത്തൈ അരവേ പോകകുമ
തിരമെയുടൈയവർ .
ഓമ സർവ യന്തരാത്മികായ നമഃ - എംബ - യാ കണ്ടപ രാജാകാരാധി
ഈല്ലാവകൈ യന്തരിന്റെയാപളിക്കു - യാ പാത്രം ത്രാതു വർഷ
വാ ശ്രീ യജു

ஓம் குமார ப்ரஸ்மசாரினே நம:-

என்றும் இளமையுடன் இருந்து பிரமச்சாரிய விரதத்தை
அனுஷ்டிப்பவர்.

ஓம் தூதுப் பூஷ்டதாய நம:-

அசுரர் குறுத்தை வேறுத்த அதிக வீரமுன்னவர்.

ஓம் ஸாராச்சிதாய நம:-

தேவர்கள் பூஜிக்கும் பெருமை உடையவர்

ஓம் காராக்ரஹ விமோக்தாய நம:-

சீதா தேவியின் சிறை வாசத்தைப் போக்க அநூநதுணை புர்ந்தவா.

ஓம் வசஷ்மண ப்ராணதாத்ரே நம:-

ச ஞ்சீவிமலையைக் கொண்டுவந்து இளையபெருமானை உயிர்
பிழைக்க வைத்தவர்.

ஓம் ஸீதா ஸோக நிவாரணாய நம:-

ஸீதா பிராட்டியாரின் துக்கத்தைப் போக்கியவர்.

ஓம் பாலார்க்க ஸத்ரு ஸாநந நம:-

இளம் சூரியனைப்போன்ற ஒளி பொருந்திய திருமுகத்தையு
டையவர்.

ஓம் காமரூபினே நம:-

இச்சையான வடிவை எடுக்கும் மந்திர சக்தியுடையவர்.

ஓம் பக்த வத்ஸலாய நம:-

தன்பக்தர்களை பரிந்து பாதுகாப்பவர்.

ஓம் யோகிநே நம:-

சதா காலமும் ஸ்ரீராம தியானத்திலேயே ஆழந்திருப்பவர்.

ஓம் வாகத்ஸாய நம:-

வன்மை பொருந்திய வாக்கிற்குத் தலைவர்.

ஓம் ருத்ர வீர்ய ஸமுத்பவாய நம:-
உருத்திர மூத்தியின் அம்சமாக அவதரித்தவர்.

ஓம் பார்த்தத் வஜாக்ர ஸம்வாஸிநே நம:-
அர்ச சுண்ணின் தேர்க் கொடியில் பரிவுடன் அமர்ந்தவர்.

ஓம் காஞ்சநாப நம :-
பொன் போன்ற நிறம் வாய்ந்த சர்ரமுடையவர்.

ஓம் சதுர்வித ஸமர்த்தாய நம :-
நால்வகை புருஷார்த்தங்களையுடையவர்.

ஓம் ராமகதாலோலாய நம :-
ஸ்ரீராமகதை நடக்கும் இடமெல்லாம் வந்திருந்து கேட்டு
ஆனந்தமடைபவர்.

ஓம் வோகஸோக விநாஸாய நம :-
உலகத்தில் உள்ள துண்பங்களை அழிக்கக்கூடிய திறமை
யுடையவர்.

ஓம் ஸீதானுக்ரஹ ப்ராப்தாய நம :-
ஸீதா பிராட்டியால் சிரஞ்சீவி என்று அனுக்கிரகிக்கப்
பட்டவர்.

ஓம் ஸாக ரோத்தாரகாய நம :-
ஸ்ரீராம தொண்டிரகாச சமூத்திரத்தைக் கடந்தவர்.

ஓம் அஞ்ஜநா கார்ப்ப ஸம்பூதாய நம :-
அஞ்சனாதேவியின் திருவயிற்றில் அவதரித்தவர்.

சுபம்
ஸபப்ரகித்வத யவிசித்தாமநு வாஸீப் வழுஶாக நகூ

சுபம்
ஸம்மைக் க்ருக்காம யதித்ரு஗பி யகைம

ஸ்ரீராமஜீயம்

அநுமார் அநுபூதி

காந்திமலை புதூரைச் சுற்றாக
நோயங்களை சுடுகிற காப்பு
யில்லூர் வாங்கிட ஏனாக் சுற்றாக

அநுமா ரநுபூதி யன்பா யான்பாடத்
தநுவாள் சங்காழி கதைதாங்கி - மனுமோர்
புஞ்சன் நிருவதிகள் பொற்புய மேற்கொள்ளும்
கருஞ்சன் நிருவதிகள் காப்பு . . .

வித்தையும் பக்தியும் உண்டாக

ஆதிப் பரமான விராம னுயர்
சோதிப் பதமே தொழு தூயவனே சிரிபி வந்தால்கூட
நீதித் துணையே யநுமந்த நினை
யகுக்கூடுதித் தொழு வென்னையு கந்தருளே, 1
யழுகிட யடுக்க ம்ப்பிராக்கம் ஏதிகாக ம்புராக வந்தால்கூட
பின்காலிதூர் வீரம் உண்டாக வரிசுமானங்கு வருங்க

சுட்டாய் புரழன்றவை தூளெழுவே
விட்டாயுதை காலனை வீழ்தருமா
நட்டாய் மதனாகமுன் மாருதி பின்
இட்டா யெரிதுட்ட ரிலங்கையினே. 2
யவையுதுங்கை சிராய காக்குவதுவ ராமருய
வீசுக்குதுவுமிலக்காவல் நிலக்காவல் யானங்குபாஸுபி

சவத்தே பொருகின்ற நிசாசரரைக்
கொலத் தேறிய வானர கோளிதான்
நலத்தே யெனை நண்ண நயந்து நனி
நிலத்தே தனி நின்று புரந்திடுமே. 3
உமாவினால்கூட குணங்குவது நிருப்பி சீக்காகு குணங்குவது
அடைக்கலம் கூடுவினால்கூட சுரக்குக்குமிய ஜானங்குகூட
உய்யா வடலுய்யு மருத்து மலைக்
கையா வனுமந்த கலா நிதியேக்கிருக்கிற சுரக்கு
மையார் களனாகிய வானவனே குக்கு குக்கு யிவகையு
மனு ஜயா வடிவேனு அடைக் கலமே. 4
உமாவினால்கூட நிருப்பி குணங்கு ம்பாகு ரக்கியகையுகூட

சுயாதித்தம்

சரணஞ் சரணந் தருமன் புடனே
 சரணஞ் சரணந் தமியேனு னதாள்
 சரணஞ் சரணந் தயைசெய் தெனையால்
 சரணஞ் சரணந் தனிமா ருதியே.

அனுமார் அநூழுதி முற்றிற்று.

காட்டு முசிக்கு விழுதுக்குப்
 துதி

என்னானும் பெரிய பெருமாளரங்கர் நகைமுகமும்
 திருத்தோனும் தொடர்ந்தென்னை யாழும் விழியும் துழாய் -
 திருத்தானும் காழும் காத்திற் சங்காழியும் தண்டும் வில்லும்
 வானும் துணைவருமே தமியேனை வளைந்து கொண்டே.

வாழ்த்து

திருவாழி சங்கு திருஆழி வாழி சிறந்த கொண்டல்
 உருவாழியோகத் திருத்துயில்வாழி உலகளந்த
 மருவார் மதுமலர்த்தாள் வாழி வாழி வணங்குமன்பா
 பெருவாழ்வனைய பெருமாளரங்கப் பெருஞ்செல்வமே.

புராணம்

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணமினியிந்த வுலகுக்கெல்லாம்
 உய்வண்ண மன்றி மற்றோர் துயர் வண்ண முறுவதுண்டோ
 மைவண்ணத் தரக்கி போரில் மழைவண்ணத் தண்ணலேயுன்
 கைவண்ண மங்குகண்டேன் கால் வண்ணமிங்கு கண்டேன்.

மும்மைசால் உலகிற்கெல்லாம் மூலமந்திரத்தை முற்றும்
 தம்மையே தமக்கு நல்கும் தனிப்பெரும் பதத்தைத் தாமே
 இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்தினை ராம ளென்னும்
 செம்மைசேர் நாமம் தன்னைக் கண்களில் தெரியக்கண்டேன்.

ஸ்ரீவிவாஸ்
ஸ்ரீராமஜெயம்
ஏதுற்காப்பிழை

மங்களம்
கொடு ஸு இசாப்பிழை கொடு துணிலை
குதூரை மங்களம் கொடு சப்பிழை கொடு இப்பிழை
அஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்

வதுமை கூட்டு மங்களகர்ஷக நிமிடிக்கு கூக்காகிக்கூடு
வதுகூறாதுகளி நிமிக்கு செய்யுமிருந்து கூடு மங்களமாக கூடு
லாக்கிய ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு ஜயமங்களம் - நல்ல
சிவவிய முகச்சந்திரனுக்கு சபமங்களம்.
பை கொடு மாப்பிழை வகைகளை நிமிக்கு கூக்காகிக்கூடு
மாமா கீங்கால நிமிக்கு அனுபல்லவி கூக்காகிக்கூடு அரிதுக்கூடு
கூக்காகிக்கூடு பரிபரிக்கு கூக்கு யாது கூப்பியதுங்களம் கூக்காகிக்கூடு
மாரா பிராமனுக்கு மனனுபரந்தாமனுக்கு
நாராறு நாமனுக்கு இரவிகுல சோமனுக்கு (ஸ்ரீராம)

சரணம்

கொப்பிழை காப்பிழை ரூமங்குப்பிக்கங்கீ ஸு
கொண்டல் மனிவண்ணனுக்குக் கண்ணனுக்கு மங்களம்
கோசலை குமாரனுக்குப் பீனுக்கு மங்களம்
புஞ்சரீகத் தாளனுக்கு பூச்சக்கிரா தாளனுக்குத்
தண்டுளவத் தோளனுக்குத் சானகிம் னாளனுக்கு. (ஸ்ரீராம)

கோவை மனிவாயனுக்கு மாயனுக்கு மங்களம்
கோதண்டக்கையனுக்கு மெய்யனுக்கு மங்களம்
தாவுகுண்ட சீலனுக்குச் சத்திய விலாசனுக்குத்
தேவர் அநுகூலனுக்குத் தசரதன் பாலனுக்கு (ஸ்ரீராம)

பகிரண்ட நாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
பரதனாம் அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
சகல உல்லாசனுக்குத் தருமநந்தகாசனுக்கு விப்பாகவு வருது
அகிலவிலாசனுக்கு அயோத்தியா வாசனுக்கு (ஸ்ரீராம)

வகைகளை கை

ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவி சமேத
ஸ்ரீமந்தாராயணப் பரப்பிரம்மணே நம்.

குதூரை வயது மூல பாதோவைக்கா கீஸை
சபம்

ஸ்ரீராமஜெயம் வழிபாட்டுமுறை

இங்கு ஸ்ரீ வேங்கடேச சுப்ரபாத வழிபாடு ஸ்ரீ துளசி வழிபாடு, பசு வணக்கம், நவக்கிரக வழிபாடுகள் என்பனவற்றைத் தந்துள்ளோம்.

நவக்கிரகங்கள் இந்திராதி தேவர்களையும் ஆட்டி வைக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. ஆனால் திருமலையில் கோவில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானைச் சரணமடைந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்கள் யாதொரு கெடுதியும் செய்யாது. எனவே ஸ்ரீ வேங்கடேசரை நினைத்து இச் சுப்ரபாதத்தைச் சொல்லி வணங்கவும். இதேபோல் துளசி பசு அதற்குரிய சுலோகங்களைக் காலையில் சொல்லி வணங்கி வரவும். நவக்கிரகங்களை வணங்கும்போது நாம் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளதைச் சொல்லி வணங்கினால் காலக்கிரக தோழங்கள், அமிருததுக்கள் நிங்கி நல்வாழ்வு பெறுவீர்கள்.

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் ஸாப்ரபாத வழிபாடு

ஸஹர்யேந்து பெளம் புது வாக்பதி காவ்ய ஸௌளி

(வாஸ்து) ஸ்வர்பாநு கேதுதிவிஷத்பரிஷத்ப்ரதாநா :

த்வத் தாஸ தாஸ சரமாவதி தாஸ தாஸ :

ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதே தவ ஸாப்ரபாதம்.

ஸ்ரீ துளசி வழிபாடு கூறுகூசே பாக்குமாக

(யாஸ்து) யந்முலே ஸர்வதீர்த்தாதி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா :

யதக்ரே ஸர்வ வேதாஸை துளசீம் தாம் நமாம்யஹம்

நமஸ்துளசி கல்யாணி நமோ விஷ்ணுப்பியே ஸாபே

நாமே மோசஷப்ரதே தேவி நமஸ் ஸம்பத்ப்ரதாயிகே.

(யாஸ்து) குக்ஞாஸ பாக்குதோயரிட குக்ஞாஸமிழகீடு

பசு வணக்கம்

ஸர்வகாமதுகே தேவி ஸர்வ தீர்த்தாபிஷேகிநீ
பாவநீ ஸாரபிஸ்ரோஷ்டே தேவி துப்யம் நமோஸ்து தே.

பாக

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

நவக்கிரக வழிபாடு

சூரிய பகவான்

ஐபாகுஸம் ஸங்காஸம்
 காஸ்யபேயம் மஹாத்யதி
 தமோரியம் ஸர்வ பாபக்நம்
 ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம்

சந்திர பகவான்

ததிஸங்க துஷாராபம்
 சக்ஷேரோதார்ணவ ஸம்பவம்
 நமாமி ஸலிநம் ஸோமம்
 ஸம்போர் மகுட பூஷணம்.

செவ்வாய் பகவான்

தரணி கர்ப்ப ஸம்பூதம்
 வித்யுத்காந்தி ஸம்பரபம்
 குமாரம் ஸக்தி ஹஸ்தம் ச
 மங்களம் ப்ரணமாம்யஹம்.

புதன் பகவான்

பரியங்கு கலிகா ஸ்யாமம்
 ருபேணாப்ரதிமம் புதம்
 ஸௌம்யம் ஸௌம்ய குணோபேதம்
 தம் புதம் ப்ரணமாம்யஹம்.

குரு பகவான்

தேவாநாஞ்ச ரிஷினாஞ்ச
குரும் காஞ்சந ஸந்திபம்
பக்தி பூதம் திரிலோகேஸம்
தம் நமாமி ப்ரஹஸ்பதிம்.

சுக்ர பகவான்

ஹி மகுந்த ம்ருணாலாபம்
தைத்யாநாம் பாமம் குரும்
ஸர்வஸாஸ்தர ப்ரவக்தாரம்
பார்கவம் ப்ரணமாம்யஹம்.

சனி பகவான்

நீலாஞ்ஜந ஸமாபாஸம்
ரவிபுத்திரம் யமாக்ரஜம்
ச்சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம்
தம் நமாமி ஸதைநஸ்சரம்.

ராகு பகவான்

அர்தகாயம் மஹாவீர்யம்
சந்த்ராதித்ய விமர்தநம்
ஸிம்ஹிகா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
தம் ராஹும் ப்ரணமாம்யஹம்

கேது பகவான்

பலாஸ புஷ்ப ஸங்காஸம்
தாரகா க்ரஸ மஸ்தகம்
ரெளத்ரம் ரெளத்ராத்மகம் கோரம்
தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம்.

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள்

ஜெயந்தித் திருநாட்கள்

- ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வார் சித்திரை மாதத்து சித்திரை நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் வைகாசி மாதத்து விசாக நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் ஆனி மாதத்து சுவாதி நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஆடி மாதத்து பூர் நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ பொய்கையாழ்வார் ஐப்பசி மாதத்து திருவோணநட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார் ஐப்பசி மாதத்து அவிட்ட நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ பேயாழ்வார் ஐப்பசி மாதத்து சதய நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் கார்த்திகை மாதத்து கார்த்திகை நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ திருப்பாணாழ்வார் கார்த்திகை மாதத்து ரோகிணி நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் மார்கழி மாதத்துக் கேட்டை நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ திருமழிசையாழ்வார் தை மாதத்து மக நட்சத்திரம்.
- ஸ்ரீ குலசேகராழ்வார் மாசி மாதத்துப் புனர்பூச நட்சத்திரம்.

新編 五經圖說

அச்சுப்பதிவு: ராமேஸ்வரம் நகர்

காரைநகர் பாலா அச்சகம்

